

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัย

“โครงการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายโดย
ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์”

(NIDA Quarterly Macroeconometric Model for Forecasting

And Policy Analysis)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา เศรษฐูปราโมทย์

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

เสนอ

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บทที่ 1

บทนำ

การพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค การประเมินปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ และการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจมหภาคทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เป็นหัวข้อที่ได้ได้รับความสนใจจากทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล ภาคธุรกิจเอกชน รวมถึงสาธารณชนโดยทั่วไป เนื่องด้วยผลกระทบจากปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคส่งผลกระทบในวงกว้างดังจะเห็นจากการนำเสนอประเด็นเหล่านี้โดยสื่อสารมวลชนทั้งทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอๆ

ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีการนำเสนอการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ (เช่น อัตราการขยายตัวของรายได้ประชาชาติ อัตราเงินเฟ้อ) โดยหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) แต่ตัวเลขการพยากรณ์จากหน่วยงานต่างๆ ข้างต้นมีข้อจำกัดในการพยากรณ์ต่างกั กล่าวคือการพยากรณ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยจะตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ที่ไม่สามารถเปิดเผยสู่สาธารณชนได้¹ หรือกระทรวงการคลังมีข้อจำกัดที่การกำหนดข้อสมมติฐานเกี่ยวกับการใช้จ่ายภาครัฐและการส่งออกที่กำหนดให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ดังนั้นค่าพยากรณ์ที่ได้จึงถูกจำกัดด้วยปัจจัยเหล่านี้

นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องวิเคราะห์ควบคู่กับการพยากรณ์แต่ละครั้งคือความอ่อนไหวของค่าพยากรณ์ต่อปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคจะต้องมีการกำหนดข้อสมมติเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งภายใน เช่น ผลการตัดสินใจเชิงนโยบายการเงินนโยบายการคลัง และปัจจัยภายนอก เช่น ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญซึ่งการวิเคราะห์ผลของปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้จะช่วย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ชัดเจน ดังนั้นการคาดการณ์ผลของปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อค่าพยากรณ์ จึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าผลการพยากรณ์ที่ได้

ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง รวมถึงผลของนโยบายเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลจำนวนมากซึ่งส่งผลกระทบซึ่งกันและกันตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ดังนั้น การวิเคราะห์ประเด็นเหล่านี้จึงจำเป็นต้องมีตัวแบบเศรษฐกิจที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าพยากรณ์ที่กว้างขวาง และครอบคลุมปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้รอบด้าน ดังนั้น เราจึงมักเห็นการนำเสนอบทวิเคราะห์เหล่านี้จากหน่วยงานภาครัฐ หรือสถาบันการเงินขนาดใหญ่เป็นหลัก แต่

---

¹ ในเดือนมกราคม 2554 ธนาคารได้มีการเปลี่ยนแปลงสมมติฐานของอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินจากเดิมที่กำหนดให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินคงที่ตลอดช่วงเวลาพยากรณ์เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายกำหนดจาก Monetary Policy Rule แต่ไม่ได้มีการเปิดเผยรายละเอียดของข้อสมมติอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินนี้ในรายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ หรือรายงานอื่นๆ ของธนาคารแห่งประเทศไทย

เนื่องจากหน่วยงานเหล่านี้มีข้อจำกัดเฉพาะดังที่กล่าวถึงข้างต้น ดังนั้น สถาบันการศึกษาซึ่งไม่ได้ถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขเหล่านี้จึงควรมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์โดยพื้นฐานของหลักวิชาการที่เหมาะสมสู่สาธารณะชน

ที่ผ่านมาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นสถานศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยเฉพาะในด้านที่เกี่ยวข้องกับการติดตามนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชน ได้มีการจัดทำตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค เพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค แต่ข้อจำกัดสำคัญของการใช้ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคเพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคคือตัวแบบที่ใช้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากการประมาณค่าตัวแบบและคำนวณผลการพยากรณ์ต้องอาศัยข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนและทันสมัย นอกจากนี้ ยังต้องมีการติดตามผลการพยากรณ์ที่ผ่านมาเพื่อวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงตัวแบบระยะต่อไป ถึงแม้ว่าการจัดทำตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคจำเป็นต้องมีการดูแลและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ แต่จากประสบการณ์ในการจัดทำตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของไทย ปัญหาสำคัญเกิดขึ้นคือการขาดการดูแลรักษาและปรับปรุงตัวแบบ ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การนำตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคที่มีอยู่มาใช้ในการพยากรณ์และวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นการเพิ่มพูนประโยชน์ที่ได้รับจากตัวแบบและช่วยรักษาและปรับปรุงตัวแบบที่มีอยู่ให้ดำรงอยู่ต่อไป รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพในการวิเคราะห์ให้มากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ การเผยแพร่ข้อมูลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ยังช่วยเป็นทางเลือกแก่สาธารณชนในการวิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจ และให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบเชิงนโยบาย โดยอาศัยจุดเด่นของการที่เป็นสถานศึกษาทำให้สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์และผลการพยากรณ์ตัวแปรต่างๆ ได้อย่างครอบคลุมและเป็นอิสระ

องค์ประกอบของรายงานฉบับนี้ประกอบด้วย บทที่ 1 จะเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของโครงการ ในขณะที่วัตถุประสงค์การศึกษาจะแสดงในบทที่ 2 ต่อมาในบทที่ 3 และ 4 จะกล่าวถึงประเภทของตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค และตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตามลำดับ บทที่ 5 แสดงผลการพยากรณ์ในการวิเคราะห์ประจำไตรมาส บทที่ 6 และ 7 สรุปภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2555 และวิเคราะห์ความแม่นยำของการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคปี 2555 ต่อมาบทที่ 8 และ 9 นำเสนอบทวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญในปี 2555 และผลการพยากรณ์เศรษฐกิจไทยในปี 2556 ตามลำดับส่วนสุดท้ายได้แก่ การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ที่มีผลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2556 ในบทที่ 10 และสรุปการผลศึกษาในบทที่ 11

บทที่ 2

วัตถุประสงค์

- 2.1 ดูแลและปรับปรุงตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคให้มีความทันสมัยและใช้งานได้
- 2.2 นำเสนอผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทยอย่างสม่ำเสมอ
- 2.3 ประเมินผลของปัจจัยเสี่ยง ๆ ต่าง ๆ ของเศรษฐกิจไทยในช่วงเวลานั้น ๆ ที่มีต่อแนวโน้มเศรษฐกิจไทย
- 2.4 ประเมินผลของนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ ๆ ได้แก่ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ นโยบายค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ที่มีต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ
- 2.5 เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์สู่สาธารณะผ่านช่องทางต่างๆ ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ งานสัมมนา และพัฒนาเว็บไซต์ที่เป็นศูนย์รวมของข้อมูลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของไทย

บทที่ 3

ตัวแบบเพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่สำคัญของนักเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วย

- i) สมการเศรษฐกิจและสมการอนุกรมเวลาอย่างง่าย เช่น การใช้ดัชนีชี้เส้นทางเศรษฐกิจ และการใช้ข้อมูลในอดีตโดยสมการ ARIMA เป็นต้น
- ii) ตัวแบบสำเร็จรูปในลักษณะ Spreadsheet Model เช่น Oxford Global Model และ IMF Financial Programming เป็นต้น
- iii) ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคขนาดใหญ่ เช่น ตัวแบบของธนาคารแห่งประเทศไทย (BOTMM) และ ตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Macro Model) เป็นต้น
- iv) ค่าเฉลี่ยการพยากรณ์ที่ได้จากการสำรวจการของผู้เชี่ยวชาญ (Survey of professional forecast) หรือที่เรียกว่า Consensus Forecast เช่น ผลการสำรวจโดย Reuters และ ผลการสำรวจโดยเว็บไซต์ www.consensuseconomics.com เป็นต้น

โดยข้อดีและข้อเสียของการใช้ตัวแบบแต่ละประเภทสามารถสรุปในตารางที่ 3.1

ในการศึกษานี้จะเน้นการใช้ตัวแบบ NIDA Macro Model ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวแบบขนาดใหญ่ เนื่องจากมีข้อดีในการอธิบายความเชื่อมโยงของตัวแปรต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และยังเป็นการใช้ตัวแบบที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องให้เกิดประโยชน์ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคในระยะต่อไป

ตารางที่ 3.1 ข้อดีและข้อเสียของตัวแบบเพื่อการวิเคราะห์เศรษฐกิจประเภทต่างๆ

ตัวแบบ	ลักษณะ	ข้อดี	ข้อเสีย
สมการเศรษฐกิจอย่างง่าย	- ใช้ดัชนีชี้เส้นทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรในการทำนายทิศทางของตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ เช่น ใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นตัวทำนายการบริโภคภาคเอกชน และการเติบโตทางเศรษฐกิจ ใช้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกในการทำนายอัตราเงินเฟ้อ	- การจัดทำสมการทำได้ง่ายและไม่มีข้อจำกัดทางทฤษฎี - สามารถใช้ในการพยากรณ์ได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรอข้อมูลจริงทางเศรษฐกิจมหภาคประกอบ - มีความยืดหยุ่นสูงในการเพิ่ม-ลดตัวแปรให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา	- ไม่สามารถอธิบายเหตุผลของการปรับตัวของตัวแปรต่างๆ ได้อย่างครอบคลุม - ไม่สามารถใช้ในการประเมินผลกระทบเชิงนโยบายซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจในรอบด้าน
สมการอนุกรมเวลาอย่างง่าย	- ใช้ข้อมูลในอดีตของตัวแปรที่ต้องการทำนายในการวิเคราะห์	- ต้นทุนการสร้างและดูแลรักษาตัวแบบต่ำ - ไม่จำเป็นต้องหาตัวแปรอธิบายมาใช้ในการประมาณค่าและชี้แจงการพยากรณ์ - การสร้างตัวแบบไม่จำเป็นต้องยึดตามทฤษฎีมากนัก เนื่องจากใช้เพื่อการพยากรณ์เป็นหลัก	- การปรับตัวขึ้นอยู่กับ shock ที่เข้าในระบบ ดังนั้นจึงพยากรณ์ในลักษณะความต่อเนื่องของเหตุการณ์ - ไม่สามารถทำนายการเปลี่ยนทิศทางของตัวแปรได้

ตารางที่ 3.1 ข้อดีและข้อเสียของตัวแบบเพื่อการวิเคราะห์เศรษฐกิจประเภทต่างๆ (ต่อ)

ตัวแบบ	ลักษณะ	ข้อดี	ข้อเสีย
ตัวแบบขนาดเล็ก ในลักษณะ Spreadsheet Model	- ประกอบด้วยสมการเดี่ยวหรือเป็นระบบสมการ ที่มีจำนวนตัวแปรไม่มากนักโดยอาศัยหลักการทางสถิติหรือเศรษฐมิติในระดับเบื้องต้นในการคำนวณความสัมพันธ์ซึ่งตัวแบบลักษณะนี้มักมีการนำมาใช้ในสถาบันการเงินต่าง ๆ	- ต้นทุนการสร้างและดูแลรักษาตัวแบบต่ำ - มีความยืดหยุ่นสูงในการเพิ่ม-ลดตัวแปรให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา - การสร้างตัวแบบไม่จำเป็นต้องยึดตามทฤษฎีมากนัก เนื่องจากใช้เพื่อการพยากรณ์เป็นหลัก	- ไม่สามารถอธิบายเหตุผลของการปรับตัวของตัวแปรต่างๆ ได้อย่างครอบคลุม - ไม่สามารถใช้ในการประเมินผลกระทบเชิงนโยบายซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจในรอบด้าน
ตัวแบบขนาดใหญ่	- มีการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในตัวแบบให้สอดคล้องกับทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ - ใช้วิธีการทางเศรษฐมิติในการประมาณค่า หรือใช้วิธีการ Computable General Equilibrium (CGE) ในการคำนวณความสัมพันธ์	- สามารถอธิบายความเชื่อมโยงของตัวแปรต่างๆ ได้ดีและสามารถใช้ในการประเมินผลกระทบจากปัจจัยภายนอก และผลกระทบเชิงนโยบายที่สำคัญได้ เช่น ผลจากการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในสหรัฐฯ ผลของการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ผลของการปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ หรือผลของการปรับเพิ่มดอกเบี้ยนโยบายการเงิน เป็นต้น	- มีต้นทุนสูงทั้งในการสร้างและดูแลรักษาตัวแบบ เนื่องจากมีลักษณะซับซ้อน จึงจำเป็นต้องใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ และอาศัยทีมงานนักวิจัยในการเก็บข้อมูล ประมาณค่าความสัมพันธ์ และตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบ - ต้องอาศัยเวลาในการวิเคราะห์และประมาณค่า ทำให้ไม่สามารถปรับปรุงผลการพยากรณ์ได้บ่อยเท่ากับตัวแบบที่มีขนาดเล็ก

ตารางที่ 3.1 ข้อดีและข้อเสียของตัวแบบเพื่อการวิเคราะห์เศรษฐกิจประเภทต่างๆ (ต่อ)

ตัวแบบ	ลักษณะ	ข้อดี	ข้อเสีย
ค่าเฉลี่ยการพยากรณ์ที่ได้จากการสำรวจการของผู้เชี่ยวชาญ (Survey of professional forecast)	- ใช้ข้อมูลจากการพยากรณ์ของผู้เชี่ยวชาญจากหลายๆ แห่ง โดยการพยากรณ์สามารถใช้การพยากรณ์ด้วยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ ผสมกับการพยากรณ์ด้วยตัวแบบทางสถิติ	- มีความยืดหยุ่นในการพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจอย่างรอบด้านโดยไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลจริงหรือการประมาณค่าทางสถิติในการวิเคราะห์ - ใช้การคำนวณจากผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากเพื่อลดความเอนเอียงของการใช้ดุลยพินิจของแต่ละคน	- ต้องมีการรวบรวมข้อมูลอย่างสม่ำเสมอทำให้มีต้นทุนในการจัดเก็บสูง - การพยากรณ์ของผู้เชี่ยวชาญมีการปรับเปลี่ยนค่อนข้างเร็วทำให้ต้องมีการการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ - ผู้เชี่ยวชาญอาจมีความเอนเอียงในลักษณะที่คล้ายคลึงกันในแต่ละช่วงเวลาการใช้ค่าเฉลี่ยอาจไม่สามารถขจัดความเอนเอียงได้

บทที่ 4

ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2550 ซึ่งได้เริ่มมีการเผยแพร่ตัวแบบ NIDA's Quarterly Macroeconometric Model หรือ NIDAQMM ในการสัมมนา “แนวโน้มเศรษฐกิจของไทย ปี 2550-2551: NIDA Quarterly Macro Model” เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2550 และเผยแพร่รายงานการวิจัยเมื่อเดือนพฤษภาคม 2550 ต่อในปี 2551 ได้มีการพัฒนาตัวแบบในระยะที่ 2 และได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณชนในการสัมมนา “เศรษฐกิจไทยในปี 2553: ทิศทางและปัจจัยเสี่ยง” เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2553 และเผยแพร่รายงานการวิจัยเมื่อเดือนกรกฎาคม 2553 ซึ่งต่อมาตัวแบบนี้ถูกนำมาใช้ทั้งในการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ลักษณะของตัวแบบจะเน้นความสำคัญของอุปสงค์มวลรวมในการกำหนดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศตามแนวทางการวิเคราะห์แบบ Keynesian ส่วนปัจจัยด้านอุปทานจะแทนด้วยระดับผลผลิตตามศักยภาพ (Potential Output) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคผ่านการกำหนดช่องว่างการผลิต (Output Gap) และจะเป็นตัวสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทานในการกำหนดระดับผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ โดยโครงสร้างของตัวแบบในระยะแรกจะเน้นด้านการค้าระหว่างประเทศซึ่งจะแบ่งมูลค่าการส่งออกตามประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ซึ่งกำหนดโดยมูลค่าการนำเข้ารวมของโลกและมูลค่าการนำเข้าของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ นอกจากนี้จะรายละเอียดภาคการคลังด้านรายรับภาษีและรายจ่ายประเภทต่างๆ ต่อมาในตัวแบบระยะที่ 2 ได้มีการทดลองประยุกต์เพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบาย ได้แก่ การวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อประเมินความอ่อนไหวของปัจจัยเสี่ยงต่างๆ การวิเคราะห์ช่องทางการส่งผ่านผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกสู่เศรษฐกิจมหภาคไทย และการคำนวณกลไกการส่งผ่านของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง

ในระยะต่อมา ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคได้ถูกนำมาใช้ในการวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ โครงการวิจัย “ประเด็นด้านการบริหารเศรษฐกิจมหภาคในระยะยาว” ซึ่งได้มีการปรับปรุงตัวแบบให้มีรายละเอียดในภาคการเงินซึ่งประกอบด้วย ตลาดทุน (ตลาดหลักทรัพย์ฯ ตลาดพันธบัตรเอกชน และตลาดพันธบัตรรัฐบาล), การปล่อยสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์, แหล่งที่มาของเงินทุน (กองทุนรวม กองทุนตลาดเงิน (Money Market Fund) และปริมาณเงินฝากประเภทต่างๆ) รวมถึงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยประเภทต่างๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน (อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน)

โดยองค์ประกอบของตัวแบบประกอบด้วยภาคเศรษฐกิจหลัก 6 ภาคได้แก่

- i) การใช้จ่ายภาคเอกชนและรัฐบาล
- ii) ระดับราคาสินค้า

- iii) ตลาดการเงินภายในประเทศ และอัตราดอกเบี้ย
- iv) ตลาดการเงินระหว่างประเทศ
- v) การค้าระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัด
- vi) รายได้ประชาชาติและช่องว่างการผลิต

ข้อมูลที่ใช้ในตัวแบบ NIDA Macro Model ในการศึกษาี้ ประกอบด้วยตัวแปรทั้งสิ้น 85 ตัวแปร โดยเป็นตัวแปรภายใน (Endogeneous Variables) จำนวน 76 ตัวแปร และตัวแปรภายนอก (Exogeneous Variables) จำนวน 9 ตัวแปร ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2536 จนถึงไตรมาสที่ 3 ปี 2555 เพื่อให้สอดคล้องกับการเผยแพร่ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และข้อมูลอื่นๆ ในบัญชีรายได้ประชาชาติที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายละเอียดเกี่ยวกับตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคที่ใช้เป็นเครื่องมือหลักในการพยากรณ์ในรายงานนี้จะแสดงในภาคผนวกที่ 1²

---

² รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์สามารถดูได้จาก ราเชนทร์ ชินทยรังสรรค์ และคณะ “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย”, รายงานการวิจัย, สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2550. และ วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยระยะที่ 2 เพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค”, รายงานการวิจัย, สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2553.

บทที่ 5

ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทยโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โครงการนี้ทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคและพยากรณ์เศรษฐกิจ โดยใช้ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นประจำทุกไตรมาส นอกจากนี้ได้ทำการรวบรวมผลการพยากรณ์จากหน่วยงานต่างๆ โดยผลการศึกษาสรุปได้ในตารางที่ 5.1 – 5.4 ดังต่อไปนี้³

---

³ รายละเอียดเกี่ยวกับค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคในแต่ละครั้ง และบทวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายและปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศสามารถดูได้จากสรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2555 รายไตรมาสและจากเว็บไซต์ <http://www.forecast.nida.ac.th/>

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 1/2555(ปรับปรุง ณ เดือนมีนาคม 2555)

สรุปค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ปี 2555

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumtion	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)*	5.2	3.4	2.9	3.0	30.0	4.6	12.5	10.5	17.5
ธปท (BOT)	6.0	3.5	2.5	n/a	n/a	5.7	14.3	7.0	11.7
สศช (NESDB)	6.0	3.8	n/a	n/a	31.0	4.5	13.0	15.1	22.3
สศก (FPO)	5.5	3.6	2.3	3.3	31.0	n/a	n/a	n/a	n/a
NIDA	5.8	3.4	2.9	3.1	30.5	4.8	7.1	n/a	n/a
IMF	5.5	3.9	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.5	3.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : *Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 1/2555(ปรับปรุง ณ เดือนมีนาคม 2555)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.7-5.7	n/a	3.0-4.0	n/a	n/a	n/a	3.0	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	5.6-5.8	n/a	3.5-4.0	n/a	2.5-3.0	n/a	3.0	n/a	30.0	n/a
TISCO Securities	5.0	n/a	3.5	n/a	n/a	n/a	3.0	n/a	n/a	n/a
Kasikorn Research	5.0(4.5-6.0)	n/a	3.9(3.5-4.5)	n/a	3.0(2.6-3.6)	n/a	3.0	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	5.0	n/a	3.5	n/a	2.8	n/a	3.0	3.5	n/a	n/a
Consensus (Average)	5.2	n/a	3.4	n/a	2.9	n/a	3.0	3.5	30.0	n/a
ธปท (BOT)	6.0	5.8	3.5	3.5	2.5	2.1	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	5.5-6.5	n/a	3.5-4.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	30.5-31.5	n/a
สศค (FPO)	5.0-6.0	n/a	3.1-4.1	n/a	1.8-2.8	n/a	2.75-3.75	n/a	30.0-32.0	n/a
NIDA	5.8	5.1	3.4	2.8	2.9	2.4	3.0-3.25	29.5-30.5	30.5	30.4
IMF	5.5	7.5	3.9	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	5.0	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.5	5.5	3.4	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 1/2555(ปรับปรุง ณ เดือนมีนาคม 2555)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.5-5.5	n/a	12.0-14.0	n/a	7.0-9.0	n/a	15.0-17.0	n/a	20-Feb
SCB EIC	4.2	n/a	12.0	n/a	13.0	n/a	19.0	n/a	Apr/May
TISCO Securities	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	May
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	May
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	May
Consensus (Average)	4.6	n/a	12.5	n/a	10.5	n/a	17.5	n/a	n/a
ธปท (BOT)	5.7	4.5	14.3	10.6	7.0	11.5	11.7	12.6	May
สศช (NESDB)	4.5	n/a	13.0	n/a	15.1	n/a	22.3	n/a	May
สศค (FPO)	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	26-Mar
NIDA	4.8	5.1	7.1	3.7	n/a	n/a	n/a	n/a	16-Mar
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	Apr
World Bank	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	May
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.2สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 2/2555(ปรับปรุง ณ เดือนพฤษภาคม 2555)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumption	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)*	5.4	3.6	2.7	3.1	31.0	4.8	13.1	11.3	16.2
ธปท (BOT)	6.0	3.5	2.5	n/a	n/a	5.7	14.3	7.0	11.7
สศช (NESDB)	6.0	3.8	n/a	n/a	31.0	4.5	13.0	15.1	22.3
สศค (FPO)	5.7	3.5	2.3	3.0	31.3	5.2	13.5	n/a	n/a
NIDA	5.5	3.5	2.8	3.1	31.5	5.6	14.6	8.3	16.9
IMF	5.5	3.9	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.5	3.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.2สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 2/2555(ปรับปรุง ณ เดือนพฤษภาคม 2555)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.7-5.7	n/a	3.2-3.7	n/a	n/a	n/a	3.0	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	5.6-5.8	n/a	3.2-3.7	n/a	2.5-3.0	n/a	3.0	n/a	30.0-32.0	n/a
TISCO Securities	6.0	n/a	3.5	n/a	n/a	n/a	3.0	n/a	n/a	n/a
Kasikorn Research	5.0(4.5-6.0)	n/a	3.5(3.2-3.9)	n/a	2.6(2.4-2.8)	n/a	3.0	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	5.2	n/a	3.8	n/a	2.8	n/a	3.25	3.5	n/a	n/a
Consensus (Average)	5.4	n/a	3.6	n/a	2.7	n/a	3.1	3.5	31.0	n/a
ธปท (BOT)	6.0	5.8	3.5	3.5	2.5	2.1	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	5.5-6.5	n/a	3.5-4.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	30.5-31.5	n/a
สศค (FPO)	5.7(5.2-6.2)	n/a	3.5(3.0-4.0)	n/a	2.3(1.8-2.8)	n/a	3.0(2.5-3.5)	n/a	31.25(30.25-32.25)	n/a
NIDA	5.5	5.8	3.5	3.4	2.8	2.7	3.00-3.25	3.3	31.5	31.1
IMF	5.5	7.5	3.9	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	5.0	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.5	5.5	3.4	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.2สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 2/2555(ปรับปรุง ณ เดือนพฤษภาคม 2555)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.5-5.5	n/a	12.0-14.0	n/a	7.0-9.0	n/a	15.0-17.0	n/a	8-Jun
SCB EIC	4.2	n/a	12.0	n/a	13.0	n/a	19.0	n/a	Jul
TISCO Securities	5.2	n/a	14.2	n/a	9.6	n/a	13.4	n/a	Jun
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	2-Jul
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	Jun
Consensus (Average)	4.8	n/a	13.1	n/a	11.3	n/a	16.2	n/a	n/a
ธปท (BOT)	5.7	4.5	14.3	10.6	7.0	11.5	11.7	12.6	May
สศช (NESDB)	4.5	n/a	13	n/a	15.1	n/a	22.3	n/a	May
สศค (FPO)	5.2(4.7-5.7)	n/a	13.5(12.5-14.5)	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	28-Jun
NIDA	5.6	4.5	14.6	6.5	8.3	18.6	16.9	15.7	3-Jul
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	Apr
World Bank	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	May
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	Apr

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 3/2555(ปรับปรุง ณ เดือนกันยายน2555)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumption	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)*	5.3	3.4	2.5	3.0	31.0	4.5	12.4	6.6	11.8
ธปท (BOT)	5.7	2.9	2.2	n/a	n/a	5.2	14.7	6.8	10.4
สศช (NESDB)	5.8	3.2	n/a	n/a	31.3	4.8	12.2	7.3	13.5
สศค (FPO)	5.7	3.5	2.3	3.0	31.3	5.2	13.5	n/a	n/a
NIDA	5.5	3.5	2.8	3.1	31.5	5.6	14.6	8.3	16.9
IMF	5.5	3.9	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.5	3.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 3/2555(ปรับปรุง ณ เดือนกันยายน2555)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.7-5.7	n/a	3.2-3.7	n/a	n/a	n/a	3	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	5.6-5.8	4.7-5.2	3.2-3.7	3.5-4.0	2.2-2.7	2.0-2.5	3	3.5	30.0-31.0	29.5-31.0
TISCO Securities	5.5	n/a	3.2	n/a	2.2	n/a	3	3.5	n/a	n/a
Kasikorn Research	5.0(4.5-5.5)	n/a	3.5(3.2-3.9)	n/a	2.4-2.8	n/a	3	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	5.0	4.7	3.8	n/a	2.8	n/a	3	3.5	n/a	n/a
กิมเอ็ง	5.2	4.5	n/a	n/a	n/a	n/a	2.75	n/a	n/a	n/a
NOMURA	5.5	4.7	3.1	2.8	n/a	n/a	3	3	31.5	30.8
ภัทร	5.3	4.5	3.1	3.2	n/a	n/a	3	3	n/a	n/a
Consensus (Average)	5.3	4.7	3.4	3.0	2.5	2.3	3.0	3.3	31.0	30.5
ธปท (BOT)	5.7	5.0	2.9	3.4	2.2	1.9	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	5.5-6.0	n/a	2.9-3.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	31.0-31.5	n/a
สศค (FPO)	5.7(5.2-6.2)	n/a	3.5(3.0-4.0)	n/a	1.8-2.8	n/a	2.5-3.5	n/a	30.25-32.25	n/a
NIDA	5.5	5.8	3.5	3.4	2.8	2.7	3.00-3.25	3.3	31.5	31.1
IMF	5.5	7.5	3.9	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	5.0	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.5	5.5	3.4	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 3/2555(ปรับปรุง ณ เดือนกันยายน2555)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.5-5.5	n/a	12.0-14.0	n/a	7.0-9.0	n/a	15.0-17.0	n/a	8-Jun
SCB EIC	4.1	3.7	11.7	5	10.8	15.4	15.1	11.4	14-Aug
TISCO Securities	n/a	n/a	n/a	n/a	5.2	n/a	n/a	n/a	Aug
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	20-Aug
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	7	n/a	n/a	n/a	Aug
กิมเอ็ง	4.01	n/a	n/a	n/a	6.2	n/a	7.93	n/a	21-Aug
NOMURA	4.8	4.9	n/a	n/a	5.8	7.4	10.4	5.6	25-Jun
ภัทร	4.8	4	12.5	10	3	11	9.5	11	8-Aug
Consensus (Average)	4.5	4.2	12.4	7.5	6.6	11.3	11.8	9.3	n/a
ธปท (BOT)	5.2	3.9	14.7	9.1	6.8	9.3	10.4	11.1	Jul
สศช (NESDB)	4.8	n/a	12.2	n/a	7.3	n/a	13.5	n/a	20-Aug
สศค (FPO)	5.2(4.7-5.7)	n/a	12.5-14.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	28-Jun
NIDA	5.6	4.5	14.6	6.5	8.3	18.6	16.9	15.7	3-Jul
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	Apr
World Bank	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	May
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	Apr

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 4/2555(ปรับปรุง ณ เดือนธันวาคม2555)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumption	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)*	5.3	3.3	2.5	2.9	30.6	5.8	13.5	6.3	11.8
ธปท (BOT)	5.7	3.0	2.1	n/a	n/a	5.8	12.4	3.5	5.9
สศช (NESDB)	5.5	3.0	n/a	n/a	31.3	5.2	13.7	5.5	8.8
สศค (FPO)	5.7	3.0	2.1	2.8	31.1	5.6	16.1	n/a	n/a
NIDA	5.5	3.0	2.1	3.0	30.7	6.1	14.6	4.1	7.8
IMF	5.6	3.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.2	3.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 4/2555(ปรับปรุง ณ เดือนธันวาคม2555)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.7-5.7	n/a	3.2-3.7	n/a	n/a	n/a	3	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	5.3	4.6	3.2-3.7	3.5-4.0	2.2-2.7	2.0-2.5	3	3.5	30.0-31.0	29.5-31.0
TISCO Securities	5.5	4.6	3.2	n/a	2.2	n/a	3	3.5	n/a	n/a
Kasikorn Research	5.0(4.5-5.5)	n/a	3.5(3.2-3.9)	n/a	2.4-2.8	n/a	3	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	5.0	4.7	3	3.2	2.8	n/a	2.75	3.5	30.7	n/a
กิมเอ็ง	5.5	4.5-5.5	n/a	n/a	n/a	n/a	2.75	n/a	n/a	n/a
เคจีไอ	5.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	2.75	n/a	n/a	n/a
ภัทร	5.3	4.5	3.1	3.2	n/a	n/a	3	3	n/a	n/a
Consensus (Average)	5.3	4.7	3.3	3.4	2.5	2.3	2.9	3.4	30.6	30.3
ธปท (BOT)	5.7	4.6	3.0	2.8	2.1	1.7	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	5.5	4.5-5.5	3.0	2.5-3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	31.0-31.5	n/a
สศค (FPO)	5.7	5.0(4.5-5.5)	3.0	2.5-3.5	2.1	1.4-2.4	2.8	2.25-3.25	31.1	30.7
NIDA	5.5	5.2	3.0	3.1	2.1	1.6	3.0	3.00-3.25	30.7	31.2
IMF	5.6	6.0	3.2	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4.5	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.2	5.0	3.0	3.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 4/2555(ปรับปรุง ณ เดือนธันวาคม2555)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	2555F	2556F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.5-5.5	n/a	12.0-14.0	n/a	7.0-9.0	n/a	15.0-17.0	n/a	8-Jun
SCB EIC	4.1	3.7	11.7	5	10.8	15.4	15.1	11.4	19-Nov
TISCO Securities	n/a	n/a	n/a	n/a	5.2	n/a	n/a	n/a	Nov
Kasikorn Research	9.3	n/a	16.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	30-Nov
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	7	n/a	n/a	n/a	15-Nov
กิมเอ็ง	5.2	4	13.7	8	5.5	12.2	8.8	12.4	20-Nov
เคจีไอ	6.2	n/a	n/a	n/a	4.5	n/a	9.7	n/a	15-Nov
ภัทร	4.8	4	12.5	10	3	11	9.5	11	19-Nov
Consensus (Average)	5.8	3.9	13.5	7.7	6.3	12.9	11.8	11.6	n/a
ธปท (BOT)	5.8	3.8	12.4	6.8	3.5	9.6	5.9	11	Oct
สศช (NESDB)	5.2	4	13.7	8	5.5	12.2	8.8	12.4	19-Nov
สศค (FPO)	5.6	3.4-4.4	16.1	8.2-10.2	n/a	n/a	n/a	n/a	26-Dec
NIDA	6.1	4.3	14.6	7.8	4.1	18.7	7.8	17.8	26-Dec
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	9-Oct
World Bank	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	8-Oct
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct

บทที่ 6

สรุปภาวะเศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2555

ในปี 2555 ที่ผ่านมาเป็นช่วงที่เศรษฐกิจไทยเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญหลายประการ ทั้งปัจจัยภายในประเทศและภายนอกประเทศซึ่งต่างมีผลต่อแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจมหภาค โดยข้อมูลแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของไทยในปี 2554-2555 แสดงในตารางที่ 6.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 สรุปตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของไทยในปี 2554-2555

ตัวแปรเศรษฐกิจ	2554	2555
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP Growth)	0.1	6.4
การบริโภคภาคเอกชน (Private Consumption)	1.3	6.6
การลงทุนภาคเอกชน (Private Investment)	7.2	14.6
การอุปโภคภาครัฐ (Public Consumption)	1.4	7.4
การลงทุนภาครัฐ (Public Investment)	-8.7	8.9
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (Export Volume - Goods and Services)	9.5	2.9
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (Import Volume - Goods and Services)	13.6	6.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า (Export Value)	16.4	3.2
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (Import Value)	24.9	7.8
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) (Current Account - Billion USD)	11.9	2.7
สัดส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อจีดีพี (Current Account/GDP)	3.4	0.7
เงินเฟ้อทั่วไป (Headline Inflation)	3.8	3.0
เงินเฟ้อพื้นฐาน (Core Inflation)	2.4	2.1
อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ (บาท/ดอลลาร์) (Exchange Rate)	30.5	31.1
อัตราดอกเบี้ยเงินโยบาย (1-Day Repurchase Rate)	3.25	2.75

ที่มาผลการพยากรณ์ของ NIDA Macro Model เผยแพร่ในเดือนธันวาคม 2555 สามารถดูรายละเอียดได้จาก

<http://www.forecast.nida.ac.th/>

เมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในระดับร้อยละ 6.4 ถือเป็นระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวที่ระดับร้อยละ 4.6 ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (2544-2553) และสูงกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามศักยภาพของไทย⁴ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาการขยายตัวของเศรษฐกิจรายไตรมาสจะพบว่า การขยายตัวในไตรมาสที่ 1, 2, 3 และ 4 อยู่ที่ระดับร้อยละ 0.4, 4.4, 3.0 และ 18.9 ตามลำดับ โดยในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจมีอัตราการขยายตัวที่สูงเนื่องจากผลกระทบของปัญหาอุทกภัยครั้งใหญ่ในปี 2554 ส่งผลให้ฐานการขยายตัวต่ำ (เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4/2554 หดตัวร้อยละ -8.9) ดังนั้นหากไม่นับผลของไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจไทยในปี 2555 จะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.5 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและระดับการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามศักยภาพที่กล่าวถึงข้างต้น สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในแต่ละไตรมาสประจำปี 2555 สามารถสรุปได้ดังนี้

6.1 ไตรมาสที่ 1/2555

สำหรับไตรมาสที่ 1/2555 นั้น ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจไทยมากที่สุดได้แก่ผลจากปัญหาอุทกภัยที่ผ่านมาในปี 2554 เนื่องจากปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อโรงงานซึ่งเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกที่สำคัญ นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อรายได้ทั้งในปัจจุบันและความไม่แน่นอนของรายได้ในอนาคตซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริโภคภาคเอกชน นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนของภาครัฐในโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำท่วม จากข้อมูลจริงในไตรมาส 1 พบว่า การส่งออกมีภาระขาดดุลลงเนื่องจากโรงงานหลายแห่งยังไม่สามารถกลับมาผลิตสินค้าได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้อัตราการขยายตัวของ GDP ในไตรมาส 1 อยู่ ณ ระดับร้อยละ 0.3 (เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าอัตราการขยายตัวในไตรมาส 1 จะอยู่ในระดับที่ต่ำแต่ระดับดังกล่าวยังสูงกว่าที่นักวิเคราะห์จากหน่วยงานต่างๆ ได้คาดการณ์ไว้ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า อุปสงค์ภายในประเทศมีการฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว

NIDA Macro Forecast⁵ ได้คาดการณ์ว่า GDP ในไตรมาส 1 จะหดตัวร้อยละ -1.7 โดยการที่ GDP มีการขยายตัวสูงกว่าที่คาดการณ์มาจากสาเหตุสำคัญคือ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนฟื้นตัวจากปัญหาน้ำท่วมได้เร็วและการสะสมสินค้าคงคลังอยู่ในระดับที่สูง นอกจากนี้ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสที่ 1/2555 ขยายตัวร้อยละ 2.7 และ 9.2 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การส่งออกที่ชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากปลายปี 2555 ส่งผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในไตรมาสที่ 1/2555 หดตัวลงร้อยละ -3.2

⁴ จากการศึกษาของธนาคารแห่งประเทศไทยโดย Chuenchoksan et al, 2008 รายงานการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามศักยภาพของไทยอยู่ที่ระดับร้อยละ 5.2 – 5.3 ต่อปี

⁵ ดูรายละเอียดในสรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2555 รายไตรมาส

6.2 ไตรมาสที่ 2/2555

ในช่วงไตรมาส 2/2555 ปัจจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศนับว่ามีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ การฟื้นฟูโรงงานที่เป็นฐานการผลิตสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนพฤษภาคมขยายตัวร้อยละ 10.2 จากที่เคยหดตัวในช่วง 4 เดือนแรกของปี อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมามูลค่าการส่งออกกลับปรับตัวลดลงร้อยละ -2.3 สาเหตุหลักเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกประเทศอันได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจในยุโรป และเป็นที่น่าสนใจว่า ถึงแม้ปัญหาการเมืองในประเทศจะทวีความรุนแรงขึ้นเป็นระยะๆ แต่อุปสงค์ภายในประเทศกลับมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตรงกันข้ามกับการส่งออกสินค้าที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง แม้ว่าโรงงานที่เป็นฐานการผลิตส่วนใหญ่จะได้รับการฟื้นฟูจากความเสียหายเนื่องจากภาวะอุทกภัยแล้วก็ตาม

เมื่อพิจารณาภาพรวมขององค์ประกอบต่างๆ ของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พบว่าการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนมีการขยายตัวร้อยละ 5.3 และ 11.8 ตามลำดับ นอกจากนี้การสะสมสินค้าคงคลังยังมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในไตรมาสที่ 2 แต่เนื่องจากปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวเพียงร้อยละ 1.1 ดังนั้นอัตราการขยายตัวรวมในไตรมาสนี้จึงอยู่ที่ระดับร้อยละ 4.4 ซึ่งถือเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2555 (การขยายตัวในไตรมาสที่ 1, 2 และ 3 อยู่ที่ระดับร้อยละ 0.4, 4.4 และ 3.0 ตามลำดับ)

6.3 ไตรมาสที่ 3/2555

เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ทั้งในเอเชีย และสหรัฐอเมริกา แนวโน้มเศรษฐกิจมหภาคของไทยในไตรมาสที่ 3/2555 ได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤตการณ์คลังของกลุ่มประเทศ EURO ZONE เนื่องจากประเทศในกลุ่ม PIIGS โดยเฉพาะกรีซและสเปนมีความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้เพิ่มขึ้นสูงมาก ส่งผลให้ความเสี่ยงที่เป็นระบบเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในลักษณะคล้ายคลึงกับการล้มลงของ Lehman Brother ในปี 2550 โดยปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อมูลค่าการค้าโลกที่หดตัวลง

เนื่องจากเศรษฐกิจของไทยมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศเอเชียส่วนใหญ่คือมีการพึ่งพาการส่งออกเป็นองค์ประกอบหลักของ GDP ซึ่งผลกระทบต่อการค้าส่งออกในครั้งนี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมากกว่าที่ประมาณการไว้ โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสนี้หดตัวลงร้อยละ -2.5 นอกจากนี้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจยุโรป ซึ่งที่มีผลต่อการส่งออกไทยแล้ว การส่งออกสินค้าเกษตร โดยเฉพาะการส่งออกข้าวก็มีการปรับลดลงอย่างมาก ตรงกันข้ามกับความต้องการอาหารในตลาดโลกที่สูงกว่าปกติสืบเนื่องจากปัญหาภัยแล้งในหลายๆ ประเทศ เช่น สหรัฐฯ เนื่องจากโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลทำให้ผู้ส่งออกไม่สามารถหาสินค้ามาส่งได้

ถึงแม้ว่าอุปสงค์จากต่างประเทศจะหดตัวลงในไตรมาสที่ 4 แต่อุปสงค์ในประเทศยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 6.0 และ 16.2 ตามลำดับ ดังนั้นเศรษฐกิจไทยในไตรมาสนี้ยังคงเติบโตได้ในระดับร้อยละ 3.0

6.4 ไตรมาสที่ 4/2555

ในไตรมาสที่ 4 การส่งออกไทยเริ่มมีการฟื้นตัวโดยมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 15.6 และ 26.9 ในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน ตามลำดับ แต่ส่วนหนึ่งของการขยายตัวมาจากการหดตัวที่ลดลงร้อยละ -0.5 และ -11.6 ในเดือนตุลาคม และพฤศจิกายน 2554 ในช่วงที่เกิดอุทกภัย แต่ปัจจัยหลักที่ผลักดันเศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสที่ 4/2555 ได้แก่อุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนซึ่งขยายตัวต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 12.2 และ 21.7 ตามลำดับ และเช่นเดียวกับการฟื้นตัวของการส่งออก การพิจารณาตัวเลขเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4/2555 จะได้รับผลกระทบจากปีฐานที่ต่ำในไตรมาสที่ 4/2554 โดยอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมเท่ากับร้อยละ 18.9⁶

สำหรับด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในปี 2555 นั้น อัตราเงินเฟ้อทั่วไป, เงินเฟ้อพื้นฐาน, เงินเฟ้อกลุ่มพลังงาน และเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสด ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0, 2.1, 7.2 และ 4.4 ตามลำดับ โดยอัตราเงินเฟ้อในปี 2555 อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากอย่างที่คาดการณ์ไว้เมื่อช่วงต้นปี เนื่องจากผลของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวลงในช่วงวิกฤตหนี้สาธารณะในยุโรปตลอดจนการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อเนื่องจากการปรับค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ดังนั้นอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจึงอยู่ในค่ากลางตามเป้าหมายของธนาคารแห่งประเทศไทย ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีการปรับตัวเพิ่มสูงกว่าระดับร้อยละ 2.0 เล็กน้อยซึ่งสาเหตุหลักมาจากปัจจัยด้านต้นทุนตามการปรับค่าจ้างแรงงานขึ้นต่ำ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเศรษฐกิจไทยในปี 2554 และ 2555 ที่ผ่านมามีการเติบโตที่ต่ำกว่าระดับตามศักยภาพ ดังนั้นแรงกดดันของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2555 จึงต่ำกว่าที่ประมาณการไว้

สำหรับตัวแปรที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดอลลาร์ค่าและดุลบัญชีเดินสะพัด พบว่าในเดือนมกราคม 2555 มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินลงร้อยละ 0.25 ซึ่งเป็นการลดลงอย่างต่อเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินในเดือนพฤศจิกายน 2554 (ปรับลดลงร้อยละ 0.25) ซึ่งการปรับลดทั้ง 2 ครั้งนี้สืบเนื่องมาจากปัญหาอุทกภัยในปลายปี 2554 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินและดอกเบี้ยตลาดเงินในช่วงเดือนมกราคม – ตุลาคม ทรงตัวอยู่ในระดับร้อยละ 3.0 จนกระทั่งเมื่อปัญหาหนี้สาธารณะในกลุ่มยูโรส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจชัดเจนมากขึ้น จึงมีการประกาศลดอัตราดอกเบี้ยลงร้อยละ 0.25 ในเดือนตุลาคม 2555 และคงที่อยู่ที่ระดับร้อยละ 2.75 จนถึงสิ้นปี

⁶ รายละเอียดเกี่ยวกับการขยายตัวของ GDP ในไตรมาสที่ 4 จะนำเสนอในรายงานฉบับสมบูรณ์ที่จะนำเสนอในเดือนมีนาคม 2556

เมื่อพิจารณาคุลบัญชีเดินสะพัดพบว่าเนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทำให้คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2555 เกินดุลประมาณ 2.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณร้อยละ 0.7 ของ GDP นอกจากนี้ยังคาดว่า การส่งออกที่ขยายตัวดีขึ้นจะส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลมากขึ้นเป็นประมาณร้อยละ 2.2 ของ GDP ในปี 2556

สำหรับค่าเงินบาทในปี 2555 นั้น ได้มีการปรับตัวผันผวนอยู่ระหว่าง 30.6 – 31.7 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเป็นการปรับตัวขึ้นลงตลอดปีตามภาวะความผันผวนของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในตลาดการเงินโลก โดยเริ่มจากช่วงต้นปีที่ค่าเงินบาทอยู่ที่ 31.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และค่อยๆ ปรับตัวแข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นมาตรการ Operation Twist ของธนาคารกลางสหรัฐฯ (FED) ส่งผลให้ในไตรมาสที่ 1 ค่าเงินบาทอยู่ที่ระดับ 30.6 บาท สำหรับในไตรมาสที่ 2 และ 3 ค่าเงินบาทปรับตัวอ่อนค่าลงตามการแข็งตัวของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงวิกฤตปัญหาหนี้สาธารณะกลุ่มยูโรโดยในเดือนกรกฎาคม 2555 ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงมากที่สุดอยู่ที่ระดับ 31.7 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และจากนั้นจึงแข็งค่าขึ้นเล็กน้อยเมื่อวิกฤตฯ เริ่มลดระดับความรุนแรงลงส่วนในไตรมาสที่ 4 ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ จนถึงช่วงสิ้นปีอยู่ที่ระดับ 30.6 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ โดยสาเหตุหลักเนื่องจากการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ตามการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นมากขึ้นอีกครั้งของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในโครงการ Quantitative Easing ระยะที่ 3 (QE3)

สำหรับรายละเอียดของแนวโน้มเศรษฐกิจรายไตรมาสในปี 2555 รวมถึงการพยากรณ์และวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงในระยะต่างๆ นี้สามารถดูเพิ่มเติมได้ในสรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2555 รายไตรมาส

บทที่ 7

การวิเคราะห์ความแม่นยำของการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคปี 2555

การวิเคราะห์ความแม่นยำของผลการพยากรณ์ที่ได้จากตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคนอกจากจะเป็นการประเมินประสิทธิภาพของตัวแบบว่าให้ค่าพยากรณ์ที่เที่ยงตรงและถูกต้องมากน้อยแค่ไหนแล้ว ยังเป็นสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวแบบที่จะใช้พยากรณ์ในระยะต่อไปด้วย โดยผลการคำนวณค่าความแม่นยำของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2555 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยข้อมูลที่สนใจประกอบด้วย 11 ตัวแปรได้แก่ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน มูลค่าการส่งออกสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐฯ มูลค่าการนำเข้าสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน (RP1) อัตราแลกเปลี่ยนฯ (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) โดยค่าความคลาดเคลื่อนจะพิจารณาจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจปี 2555 ซึ่งเผยแพร่ใน 5 ช่วงเวลา ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2554 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2555 เปรียบเทียบกับข้อมูลจริงในปี 2555 ซึ่งเผยแพร่โดยหน่วยงานต่างๆ จากนั้นจะคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยใน 2 รูปแบบคือ ค่า Mean Absolute Error (MAE) และค่า Root Mean Square Error (RMSE) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้

$$\text{Mean Absolute Error (MAE)} = \frac{1}{K} \sum_{t=1}^K |Y_t^s - Y_t^a| \quad (7.1)$$

$$\text{Root-Mean Square Error (RMSE)} = \sqrt{\frac{1}{K} \sum_{t=1}^K (Y_t^s - Y_t^a)^2} \quad (7.2)$$

กำหนดให้ Y_t^s = ค่าพยากรณ์ของตัวแปร Y
 Y_t^a = ค่าจริงของตัวแปร Y
 K = จำนวนครั้งของการพยากรณ์

7.1 การประเมินความแม่นยำของผลการพยากรณ์ทั้งปี 2555

โดยค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต่างในการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคในปี 2555 สำหรับการพยากรณ์ในแต่ละครั้งและค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยจะแสดงในตารางที่ 7.1 – 7.11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.1 ค่าพยากรณ์อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

GDP	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	6.40	4.76	1.64	2.68
Q1/2555	6.40	5.80	0.60	0.36
Q2/2555	6.40	5.50	0.90	0.82
Q3/2555	6.40	5.05	1.35	1.83
Q4/2555	6.40	5.46	0.94	0.88
Average	6.40	5.31	1.09	1.15

ตารางที่ 7.2 ค่าพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Headline Inflation	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	3.00	4.04	1.04	1.08
Q1/2555	3.00	3.37	0.37	0.14
Q2/2555	3.00	3.45	0.45	0.21
Q3/2555	3.00	3.15	0.15	0.02
Q4/2555	3.00	3.02	0.02	0.00
Average	3.00	3.41	0.41	0.54

ตารางที่ 7.3 ค่าพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Core Inflation	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	2.10	2.74	0.64	0.41
Q1/2555	2.10	2.87	0.77	0.59
Q2/2555	2.10	2.84	0.74	0.54
Q3/2555	2.10	2.20	0.10	0.01
Q4/2555	2.10	2.11	0.01	0.00
Average	2.10	2.55	0.45	0.56

ตารางที่ 7.4 ค่าพยากรณ์การบริโภคภาคเอกชนปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Private Consumption	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	6.60	3.93	2.67	7.11
Q1/2555	6.60	4.85	1.75	3.07
Q2/2555	6.60	5.59	1.01	1.01
Q3/2555	6.60	5.23	1.37	1.88
Q4/2555	6.60	6.07	0.53	0.28
Average	6.60	5.13	1.47	1.63

ตารางที่ 7.5 ค่าพยากรณ์การลงทุนภาคเอกชนปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Private Investment	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	14.60	9.76	4.84	23.38
Q1/2555	14.60	7.05	7.55	56.94
Q2/2555	14.60	14.57	0.03	0.00
Q3/2555	14.60	14.00	0.60	0.36
Q4/2555	14.60	14.59	0.01	0.00
Average	14.60	11.99	2.61	4.02

ตารางที่ 7.6 ค่าพยากรณ์ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Export(Good & Service)	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	2.90	5.21	2.31	5.34
Q1/2555	2.90	7.07	4.17	17.39
Q2/2555	2.90	6.81	3.91	15.27
Q3/2555	2.90	3.29	0.39	0.15
Q4/2555	2.90	4.15	1.25	1.56
Average	2.90	5.31	2.41	2.82

ตารางที่ 7.7 ค่าพยากรณ์ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Import(Good & Service)	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	6.20	8.40	2.20	4.83
Q1/2555	6.20	8.80	2.60	6.76
Q2/2555	6.20	10.40	4.20	17.63
Q3/2555	6.20	8.06	1.86	3.47
Q4/2555	6.20	7.78	1.58	2.48
Average	6.20	8.69	2.49	2.65

ตารางที่ 7.8 ค่าพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Export Value (USD)	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	3.20	6.31	3.11	9.68
Q1/2555	3.20	8.32	5.12	26.19
Q2/2555	3.20	5.39	2.19	4.81
Q3/2555	3.20	6.16	2.96	8.74
Q4/2555	3.20	3.11	0.09	0.01
Average	3.20	5.86	2.69	3.14

ตารางที่ 7.9 ค่าพยากรณ์มูลค่าการนำเข้าสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Import Value (USD)	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	7.80	6.82	0.98	0.96
Q1/2555	7.80	13.09	5.29	27.97
Q2/2555	7.80	13.82	6.02	36.26
Q3/2555	7.80	8.76	0.96	0.93
Q4/2555	7.80	6.68	1.12	1.25
Average	7.80	9.84	2.87	3.67

ตารางที่ 7.10 ค่าพยากรณ์อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วันปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

RP1	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	3.00	3.88	0.88	0.77
Q1/2555	3.00	3.38	0.38	0.14
Q2/2555	3.00	3.13	0.13	0.02
Q3/2555	3.00	3.13	0.13	0.02
Q4/2555	3.00	3.00	-	-
Average	3.00	3.30	0.30	0.43

ตารางที่ 7.11 ค่าพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน(บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) ปี 2555 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Exchange Rate	Actual	Forecast	e	e ²
Q4/2554	31.08	30.19	0.89	0.79
Q1/2555	31.08	30.49	0.60	0.36
Q2/2555	31.08	31.49	0.40	0.16
Q3/2555	31.08	30.62	0.46	0.22
Q4/2555	31.08	30.70	0.38	0.15
Average	31.08	30.70	0.55	0.58

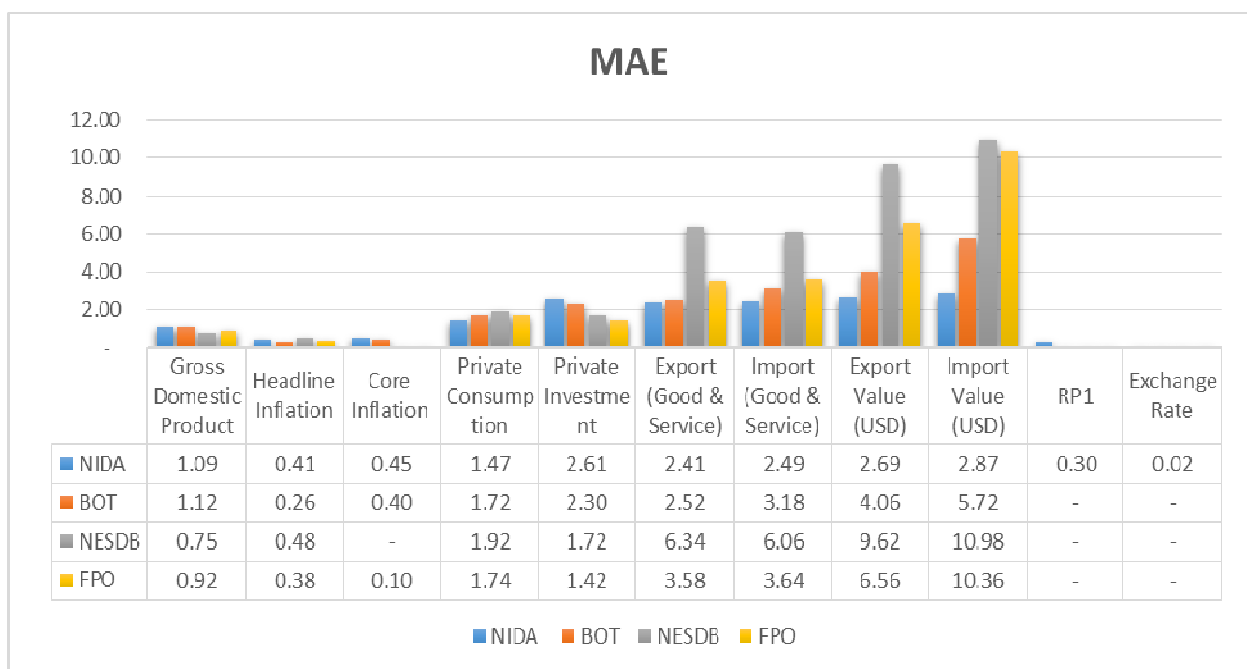
จากข้อมูลในตารางที่ 7.1 ถึง 7.11 ตัวแปรที่มีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ที่ต่ำที่สุดได้แก่อัตราเงินเฟ้อ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่ค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันที่ประมาณร้อยละ 0.4 สำหรับ MAE และ ร้อยละ 0.5 สำหรับ RMSE ส่วนตัวแปรการขยายตัวของ GDP มีค่าความคลาดเคลื่อน (MAE และ RMSE) ประมาณร้อยละ 1.1 ซึ่งใกล้เคียงกับความคลาดเคลื่อนของการบริโภคภาคเอกชนซึ่งมีค่า MAE และ RMSE เท่ากับร้อยละ 1.5 และ 1.6 ตามลำดับ ส่วนค่าการลงทุนภาคเอกชนที่ค่าความคลาดเคลื่อนที่สูงที่สุดคือมีค่า MAE และ RMSE เท่ากับร้อยละ 2.6 และ 4.0 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรการค้าระหว่างประเทศทั้งมูลค่าและปริมาณการส่งออกและนำเข้ามีค่าความคลาดเคลื่อนใกล้เคียงกันที่ประมาณร้อยละ 2.7-3.7 สำหรับค่า RMSE และ 2.5-2.9 สำหรับค่า RMSE ในขณะที่ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีความคลาดเคลื่อนประมาณร้อยละ 2 ทั้งโดยค่า MAE และ RMSE

จากการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าค่าพยากรณ์ที่ได้จากตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีค่าพยากรณ์ที่ค่อนข้างแม่นยำโดยค่าความคลาดเคลื่อนที่สูงจะอยู่ที่ตัวแปรการค้า

ระหว่างประเทศซึ่งในปี 2555 มีความผันผวนค่อนข้างมากเนื่องจากปัญหาวิกฤตหนี้สาธารณะในยุโรปซึ่งส่งผลกระทบต่อข้างเร็วและแรงในช่วงครึ่งหลังของปี 2555 ทำให้ค่าพยากรณ์มีความคลาดเคลื่อน นอกจากนี้การลงทุนภาคเอกชนความคลาดเคลื่อนเกิดจากความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ในไตรมาสที่ 4 ปี 2554 และไตรมาสที่ 1 ปี 2555 แต่ในการพยากรณ์ครั้งต่อไปได้ปรับผลการพยากรณ์จากข้อมูลใหม่และมีค่าพยากรณ์ที่ใกล้เคียงขึ้นมากตั้งแต่การพยากรณ์ในไตรมาสที่ 2 ปี 2555

ต่อมาเพื่อประเมินประสิทธิภาพและความแม่นยำของค่าพยากรณ์ของแต่ละตัวแปรเทียบกับค่าพยากรณ์ของหน่วยงานอื่นๆ ที่มีการเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (BOT) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (FPO) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB) โดยการศึกษานี้จะรวบรวมผลการพยากรณ์จากหน่วยงานต่างๆ⁷ และคำนวณค่าเฉลี่ยค่าความคลาดเคลื่อนของหน่วยงานอื่นๆ และนำเสนอโดยเทียบกับค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ แสดงในรูปที่ 7.1 ถึง 7.2 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 7.1 ค่า Mean Absolute Error (MAE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ

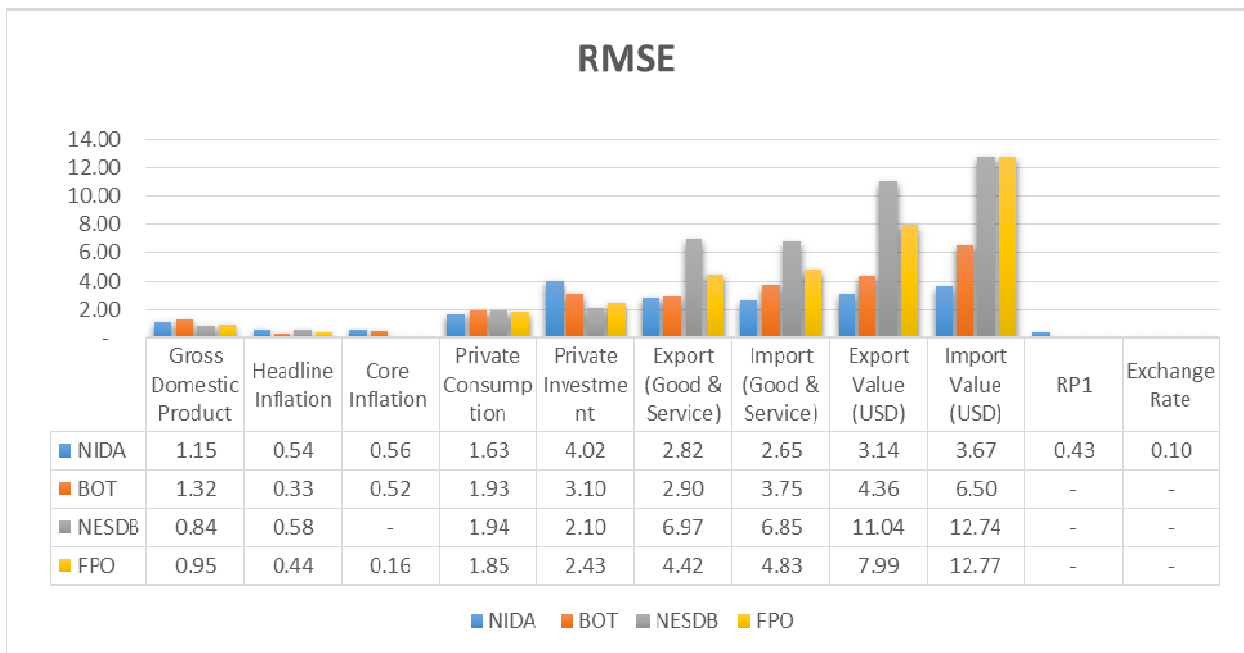

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

⁷รายละเอียดเกี่ยวกับค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ ในแต่ละไตรมาสสามารถดูได้จากรายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และเว็บไซต์

<http://www.forecast.nida.ac.th/>

รูปที่ 7.2 ค่า Root Mean Square Error (RMSE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค
ของหน่วยงานต่างๆ

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากรูปที่ 7.1 และ 7.2 ค่าพยากรณ์ตัวแปรที่สำคัญของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความแม่นยำใกล้เคียงกับค่าพยากรณ์ของ ธปท., สศค. และ สศช. ในตัวแปรที่สำคัญๆ ส่วนใหญ่ได้แก่ อัตราการขยายตัวของ GDP อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน และการบริโภคภาคเอกชน โดยมีเพียงตัวแปรการลงทุนภาคเอกชนที่ค่าพยากรณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าหน่วยงานอื่นๆ ในขณะที่ค่าพยากรณ์ด้านการค้าระหว่างประเทศทั้งการส่งออกและการนำเข้าของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนต่ำกว่าของหน่วยงานอื่นๆ อย่างชัดเจน

ดังนั้นจากการประเมินประสิทธิภาพการพยากรณ์ในปี 2555 จะเห็นได้ว่าตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์สามารถให้ค่าพยากรณ์ที่เทียบเคียงได้กับหน่วยงานอื่นๆ โดยมีตัวแปรด้านการลงทุนภาคเอกชนที่ยังมีความคลาดเคลื่อนสูงซึ่งควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นในการศึกษาในระยะต่อไป

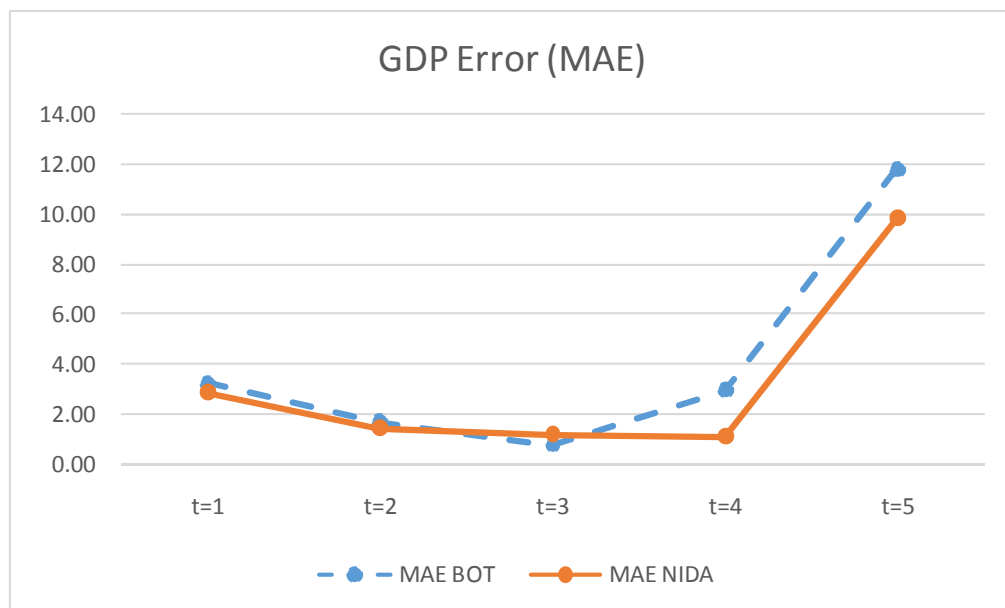
7.2 การประเมินความแม่นยำของผลการพยากรณ์รายไตรมาส

การประเมินความแม่นยำของการพยากรณ์ในระยะสั้นและระยะยาวของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวแบบและผลการพยากรณ์ในการศึกษา

ระยะต่อไปการศึกษานี้จะทำการเปรียบเทียบผลการพยากรณ์รายไตรมาสในช่วงปี 2555 โดยในการวิเคราะห์จะให้ความสำคัญกับช่วงระยะเวลาล่วงหน้าของการพยากรณ์ (Time Horizon) โดยจะพิจารณาระยะเวลาล่วงหน้า

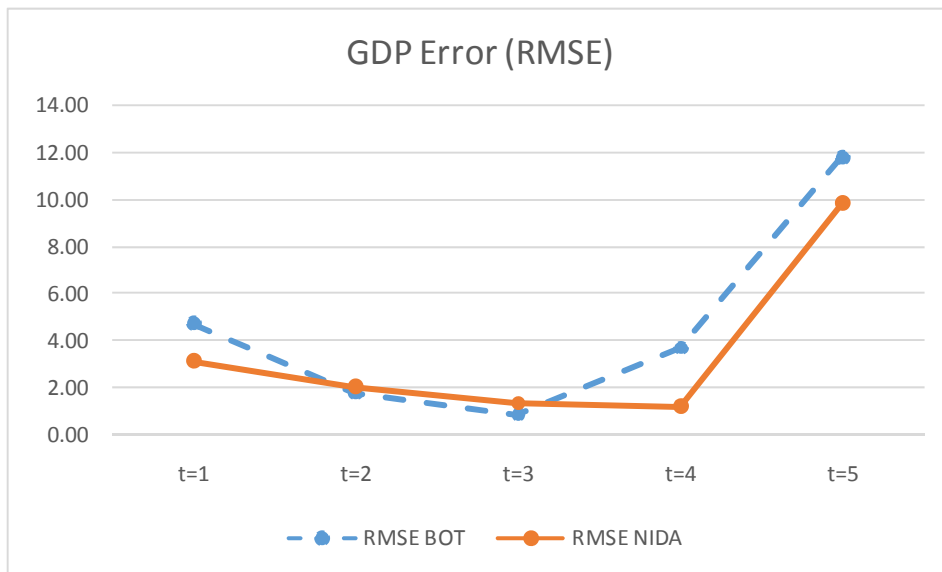
ในการพยากรณ์ตั้งแต่ 1 ถึง 4 ไตรมาสล่วงหน้า โดยประกอบด้วยค่าความคลาดเคลื่อนจำนวน 4, 3, 2 และ 1 ข้อมูลสำหรับการพยากรณ์ล่วงหน้า 1 ถึง 4 ไตรมาสล่วงหน้าตามลำดับ ถึงแม้ว่าข้อมูลที่ใช้ในการประเมินจะยังมีน้อยอยู่ในปัจจุบันแต่การคำนวณในส่วนนี้จะให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการพยากรณ์ในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวแบบและเป็นแนวทางในการคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนเพิ่มเติมเมื่อมีข้อมูลการพยากรณ์และข้อมูลจริงเพิ่มขึ้นในการศึกษาในระยะต่อไป โดยการคำนวณจะทำการเปรียบเทียบกับผลการพยากรณ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเพียงหน่วยงานเดียวที่มีรายงานผลการพยากรณ์ในลักษณะรายไตรมาส โดยผลการคำนวณความคลาดเคลื่อนแสดงได้ในรูปที่ 7.3 ถึง 7.8ตามลำดับ

รูปที่ 7.3 ค่า MAE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

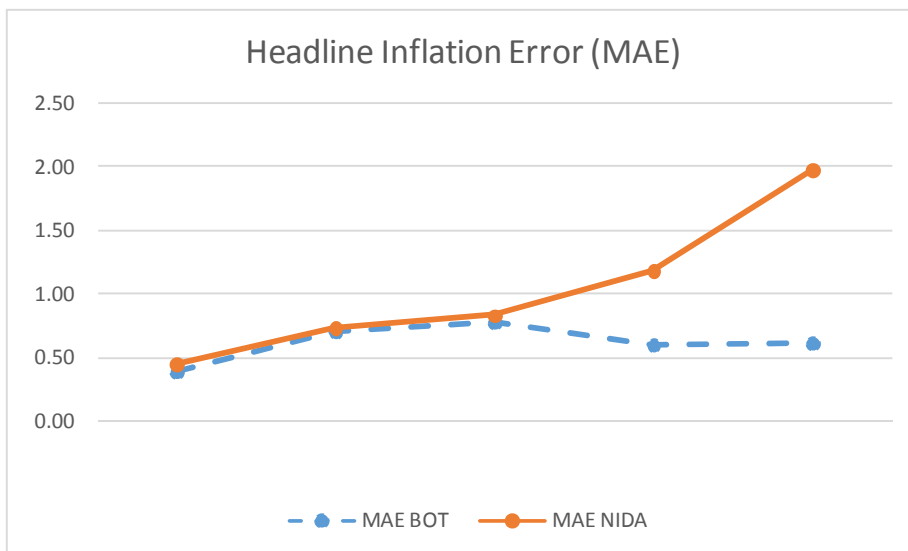
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 7.4 ค่า RMSE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

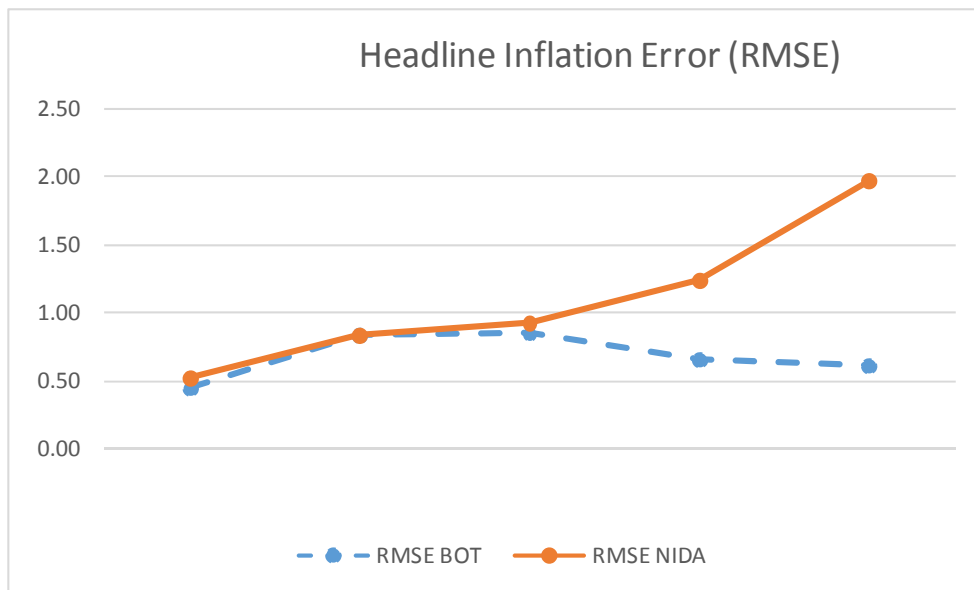
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 7.5 ค่า MAE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

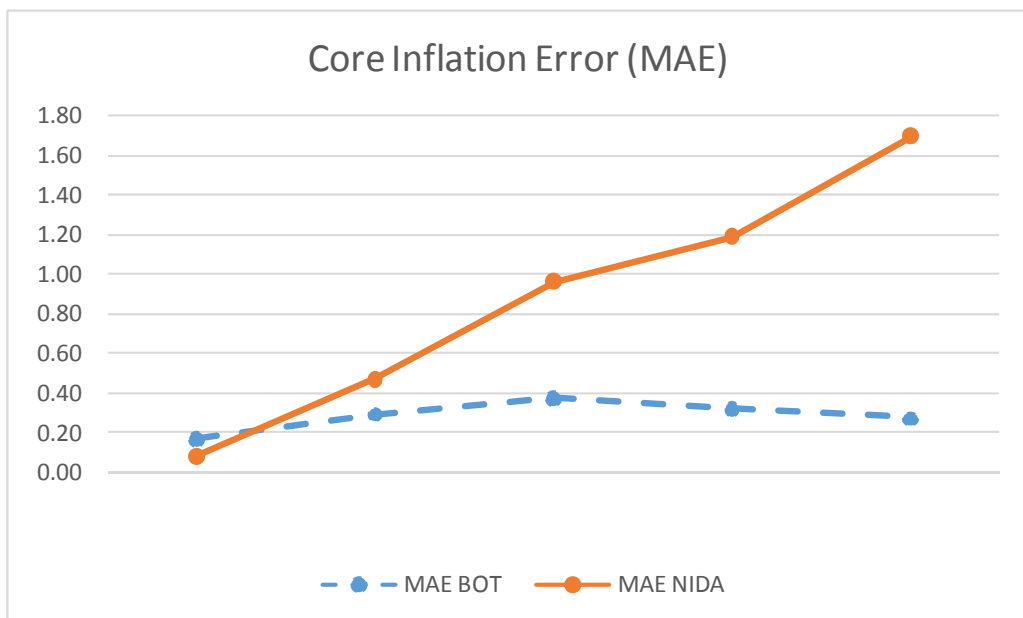
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 7.6 ค่า RMSE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

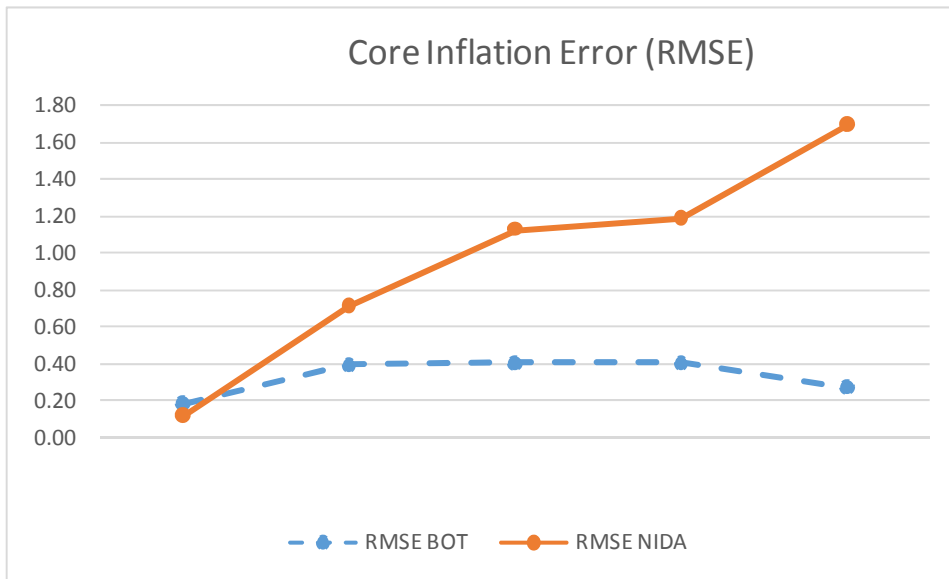
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 7.7 ค่า MAE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 7.8 ค่า RMSE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

จากรูปที่ 7.3 และ 7.4 ค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยของการพยากรณ์การขยายตัวของ GDP พิจารณาจากทั้ง MAE และ RMSE ของตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีค่าต่ำกว่าค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ของรพท. ในเกือบทุกช่วงเวลาล่วงหน้าของการพยากรณ์โดยค่าความคลาดเคลื่อนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามช่วงเวลาการพยากรณ์ที่ยาวนานขึ้น ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพการพยากรณ์ของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ แต่ในกรณีอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน จากรูปที่ 7.7 และ 7.8 ผลการพยากรณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีค่าความคลาดเคลื่อนที่สูงในช่วงการพยากรณ์ตั้งแต่ 2 ไตรมาสล่วงหน้าเป็นต้นไปเมื่อเทียบกับการพยากรณ์ของรพท. ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไป จากรูปที่ 7.5 และ 7.6 ผลการพยากรณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จะเริ่มมีความคลาดเคลื่อนที่สูงในการพยากรณ์ล่วงหน้า 4 ไตรมาสขึ้นไป ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนที่สูงในการพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อล่วงหน้าจะนำมาใช้ในการปรับปรุงตัวแบบในการศึกษาในระยะต่อไป

บทที่ 8

ผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจที่มีต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2555

ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค ประเด็นที่ได้รับความสนใจนอกเหนือจากการแนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคตแล้ว ผลกระทบของนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากสาธารณชน โดยจากสรุปภาวะเศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2555 ที่กล่าวถึงในบทที่แล้วจะเห็นได้ว่านโยบายภาครัฐที่มีบทบาทต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจประกอบด้วย หนึ่ง นโยบายการเงินผ่านการลดดอกเบี้ยนโยบาย สอง นโยบายการคลังผ่านการขยายตัวของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนภาครัฐบาล และ สาม นโยบายการเพิ่มค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ซึ่งผลกระทบของนโยบายเหล่านี้ต่อเศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2555 และต่อเนื่องยังปี 2556 สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

8.1 การวิเคราะห์ผลของนโยบายการเงินในปี 2555 – 2556

ในช่วงปลายปี 2554 ถึงปี 2555 คณะกรรมการนโยบายการเงินได้มีการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับอัตราดอกเบี้ยของนโยบาย 3 ครั้ง ได้แก่ ครั้งแรกเดือนพฤศจิกายน 2554 ปรับลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 3.50 เป็นร้อยละ 3.25 ครั้งที่สองเดือนมกราคม 2555 ปรับลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 3.25 เป็นร้อยละ 3.00 และครั้งที่สาม เดือนตุลาคม 2555 ปรับลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 3.00 เป็นร้อยละ 2.75 ดังนั้น ในบทนี้จะทำการคำนวณผลกระทบจากการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินทั้ง 3 ครั้งนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555–2556 โดยใช้ค่ากลไกการส่งผ่านนโยบายการเงินซึ่งคำนวณจากตัวแบบ NIDA Macro Model ในการศึกษาของ วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2553) เป็นหลักในคำนวณ ซึ่งกลไกการส่งผ่านนี้สามารถสรุปได้ในตารางที่ 8.1 จากนั้นจึงคำนวณผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยการปรับผลกระทบตามขนาดการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในปี 2554 และ 2555 ตามที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งผลการคำนวณแสดงได้ในตารางที่ 8.2

จากตารางที่ 8.1 ผลจากการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะใช้เวลาในการส่งผ่านไปยังตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคโดยผลกระทบที่เกิดขึ้นจะใช้เวลา 2 ไตรมาสในการเริ่มส่งผลกระทบยังอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและยังส่งผลต่อเนื่องไปถึงไตรมาสที่ 8 หลังการลดดอกเบี้ย นอกจากนี้ ผลการคำนวณในตารางที่ 8.2 แสดงให้เห็นว่า ผลจากการลดดอกเบี้ยทั้ง 3 ครั้งส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.22 จากกรณีที่ไม่มีการผ่อนคลายเงินนโยบายการเงิน และผลกระทบยังส่งผลต่อเนื่องไปยังปี 2556 ด้วยเช่นกัน โดยจะช่วยให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.25 ซึ่งจากขนาดการเปลี่ยนแปลงนี้ยังไม่สูงมากเนื่องจากขนาดการลดดอกเบี้ยที่ผ่านมามีการปรับลดลงเล็กน้อย และเป็นการทยอยปรับ ดังนั้น ผลกระทบที่มีต่อการขยายตัวจึงมีไม่มาก

ตารางที่ 8.1 ผลกระทบสะสมของการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินลงร้อยละ 1.00 ต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Private Consumption	Private Investment
Q1	0.01	0.01	0.01	0.00	0.00
Q2	0.14	0.04	0.03	0.17	0.15
Q3	0.30	0.08	0.06	0.35	0.52
Q4	0.39	0.14	0.10	0.45	0.74
Q5	0.47	0.21	0.15	0.52	0.93
Q6	0.53	0.29	0.20	0.56	1.03
Q7	0.60	0.37	0.27	0.60	1.10
Q8	0.67	0.47	0.34	0.64	1.16

ที่มา: วุฒิสภา อินทรีปัญญา และคณะ (2553)

ตารางที่ 8.2 ผลกระทบของการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินลงในปี 2554–2555 ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555–2556

	Monetary Policy Interest Rate (RP1)
2554:Q3	3.50
2554:Q4	3.25
2555:Q1	3.00
2555:Q2	3.00
2555:Q3	3.00
2555:Q4	2.75
	Changes in GDP
2555	0.215
2556	0.243

ที่มา: จากการคำนวณโดยผู้วิจัย

8.2 การวิเคราะห์ผลของนโยบายการคลังในปี 2555– 2556

ต่อมาพิจารณาผลจากนโยบายการคลังแบบขยายตัวในปี 2555–2556 เนื่องจากในปี 2555 รัฐบาลมีการเพิ่มรายจ่ายทั้งเพื่อการบริโภคและการลงทุน โดยปี 2555 และ 2556 โดยคาดว่าในปี 2555 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 และ 6.2 ตามลำดับ หรือเฉลี่ยการใช้จ่ายภาครัฐรวมจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 ส่วนปี 2556 คาดว่าการใช้จ่ายภาครัฐการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 และ 12.0 ตามลำดับหรือเฉลี่ยการใช้จ่ายภาครัฐรวมจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 ซึ่งการคำนวณผลการส่งผ่านจากนโยบายการคลังไปยังภาคเศรษฐกิจจริงจะใช้ค่ากลไกการส่งผ่านนโยบายการเงินซึ่งคำนวณจากตัวแบบ NIDAMacro Model ในการศึกษาของ วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2552) ในคำนวณเช่นเดียวกับการวิเคราะห์การส่งผ่านนโยบายการเงิน ซึ่งกลไกการส่งผ่านนโยบายการคลังนี้สามารถสรุปได้ในตารางที่ 8.3 ส่วนผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจแสดงได้ในตารางที่ 8.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8.3 ผลกระทบสะสมของการเพิ่มรายจ่ายภาครัฐร้อยละ 10.00 ต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Private Consumption	Private Investment
Q1	1.85	0.00	0.00	0.29	0.00
Q2	1.96	0.01	0.01	0.50	2.97
Q3	2.11	0.02	0.02	0.70	3.47
Q4	2.24	0.03	0.03	0.88	4.98
Q5	2.62	0.04	0.04	1.10	5.62
Q6	2.61	0.05	0.05	1.26	7.01
Q7	2.65	0.07	0.06	1.42	7.47
Q8	2.65	0.08	0.07	1.54	8.22
Q9	1.12	0.09	0.08	1.39	8.55
Q10	1.18	0.10	0.09	1.31	6.66

ที่มา: วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2553)

ตารางที่ 8.4 ผลกระทบของการปรับเพิ่มรายจ่ายภาครัฐในปี 2555- 2556 ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555-2556

	Real Government Spending Growth
2555	5.72
2556	5.01
	Changes in GDP
2555	1.28
2556	1.35

ที่มา: จากการคำนวณโดยผู้วิจัย

จากตารางที่ 8.4 จากการที่นโยบายการคลังมีการขยายตัวมากกว่าระดับค่าเฉลี่ยในอดีตอย่างต่อเนื่องในช่วง 2 ปีติดต่อกัน (2555-2556) ดังนั้นผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจจึงอยู่ในระดับที่สูง โดยจากการคำนวณพบว่า การใช้จ่ายของภาครัฐส่งผลกระทบต่อขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น (เมื่อเทียบกับการที่รัฐบาลไม่มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น) ในขนาดร้อยละ 1.28 และ 1.35 ในปี 2555 และ 2556 ตามลำดับ

8.3 การวิเคราะห์ผลของนโยบายค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในปี 2555 - 2556

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2555 รัฐบาลได้มีการประกาศเพิ่มค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จาก 215 บาทต่อวันในปี 2554 เป็น 300 บาทต่อวัน ซึ่งคิดเป็นอัตราการเพิ่มร้อยละ 39 และหากเทียบกับอัตราการเพิ่มในอดีตที่ร้อยละ 3-5 ถือว่าเป็นการเพิ่มขึ้นที่สูงในเวลาอันสั้น โดยตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์นั้น ผลของการขึ้นอัตราค่าจ้างถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพด้านราคา เนื่องจากมีผลต่อต้นทุนการผลิตสินค้า ตลอดจนส่งผลกระทบต่ออุปทานมวลรวม ดังนั้นในบทนี้จะทำการคำนวณผลกระทบจากการปรับเพิ่มขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำโดยเน้นผลต่ออัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยเวลาในการส่งผ่าน ดังนั้นจึงทำการศึกษาผลกระทบที่มีต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจทั้งในปี 2555-2556

วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบจะใช้การจำลองข้อมูลเพื่อคำนวณหาอัตราเงินเฟ้อในช่วงปี 2555-2556 ภายใต้สมมุติฐานการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาทตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2555 และคงที่จนถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ตามนโยบายรัฐบาล (Scenario 1) จากนั้นนำอัตราเงินเฟ้อที่ได้จากการจำลองข้อมูลภายใต้สมมุติฐานข้างต้น เทียบกับการจำลองข้อมูลโดยใช้สมมุติฐานว่าค่าจ้างขั้นต่ำปรับเพิ่มขึ้นจากระดับ 215 บาทในปี 2554 เป็น 226 บาท ในไตรมาสที่ 2 ปี 2555 และคงที่จนถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2555 จากนั้นจึงปรับเพิ่มเป็น 237 บาทในไตรมาสที่ 1 ปี 2556 และคงที่ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปีในอัตรา

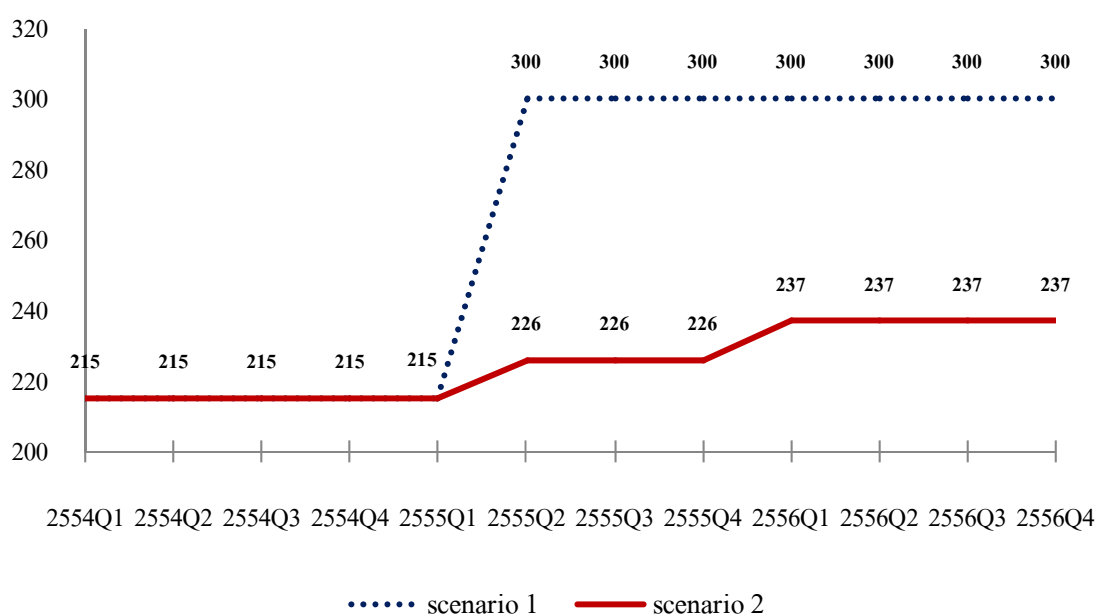
เดียวกับอัตราการเพิ่มเฉลี่ยของค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในอดีต (Scenario 2) โดยข้อสมมติที่ใช้ในการจำลองข้อมูล แสดงได้ในรูปที่ 8.1 ส่วนผลการคำนวณขนาดผลกระทบของนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำนั้นแสดงในตารางที่ 8.5

ตารางที่ 8.5 ผลกระทบของการปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำในปี 2555- 2556 ต่ออัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2555- 2556

	Changes in Headline Inflation
2555	0.56
2556	0.28
	Changes in Core Inflation
2555	0.79
2556	0.41

ที่มา: จากการคำนวณโดยผู้วิจัย

รูปที่ 8.1 สมมติฐานการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำที่ใช้ในการจำลอง

จากตารางที่ 8.5 ผลกระทบจากการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำที่สูงกว่าระดับการเพิ่มปกตินี้จะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2555 สูงขึ้นกว่าการเพิ่มในลักษณะปกติร้อยละ 0.56 และ 0.79 ตามลำดับสำหรับในปี 2556 ผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้ยังคงมีอยู่ต่อเนื่อง เนื่องจากกลไกการส่งผ่านของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคไปยังอัตราเงินเฟ้อจะใช้เวลาในการส่งผ่านซึ่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อ

พื้นฐานในปี 2556 จะสูงกว่าปกติร้อยละ 0.28 และ 0.41 ตามลำดับเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อกลุ่มพลังงานและอัตราเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสดจะถูกกำหนดจากปัจจัยด้านราคาน้ำมันดิบและราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกเป็นสำคัญ รวมถึงค่าเงินบาท ดังนั้นผลของการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำจึงส่งผลกระทบต่อดัชนีราคาสินค้าพลังงานและอาหารสดน้อยมาก ผลที่เกิดขึ้นจึงเห็นชัดในดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน จากอัตราการเปลี่ยนแปลงที่คำนวณได้นี้จะพบว่า หากปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ที่ระดับร้อยละ 5 เป็น 226 บาทต่อวันอัตราเงินเฟ้อในปี 2555 น่าจะอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.4 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ระดับร้อยละ 1.4 ส่วนปี 2556 หากการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราร้อยละ 5 จะมีผลต่อเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่ระดับร้อยละ 2.8 และ 1.2 ตามลำดับ

บทที่ 9

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2556

ในบทนี้จะนำเสนอบทวิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2556 ซึ่งจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากค่าพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจมหภาคของไทยปี 2556 ในตารางที่ 6.1 โดยการวิเคราะห์จะเริ่มจากการอธิบายข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์ ต่อมาจะนำเสนอรายละเอียดของแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและในภาคระหว่างประเทศ และทิศทางของนโยบายการเงิน-การคลัง

9.1 ข้อสมมติหลักที่ใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556

ข้อสมมติหลักเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกที่ใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจแสดงได้ในตารางที่ 9.1 ดังนี้

ตารางที่ 9.1 ข้อสมมติหลักที่ใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจ

	2555	2556 F	2557 F
Government Policy			
Public Consumption	7.3	3.0	3.8
Public Investment	8.8	13.6	12.4
Minimum Wage (Baht/day)	300	300	315
External Factor			
World Import Value	-0.3	12.7	14.4
Fed Fund Rate	0.0	1.0	3.0
Crude Oil Price	109	120	137
Primary Commodity Price: Food	-1.9	16.7	15.6

ที่มา: จากการประเมินโดยผู้วิจัย

ข้อสมมติที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประการแรกคือมูลค่าการค้าโลกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการส่งออกสินค้าและบริการของไทย โดยสมมติให้มีการขยายตัวร้อยละ 12.7 และ 14.4 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งสูงกว่าในปี 2555 ที่มูลค่าการค้าโลกหดตัวลงร้อยละ 0.3 โดยอัตราการขยายตัวนี้อ้างอิงจากอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วงปี 2548-2554 ไม่รวมปี 2552 ที่การส่งออกหดตัวอย่างรุนแรงเนื่องจากวิกฤต

การเงินโลกเมื่อเทียบข้อสมมติดังกล่าวของ NIDA กับหน่วยงานอื่นๆ พบว่า NIDA Macro Model มีมุมมองเกี่ยวกับเศรษฐกิจโลกที่ดีกว่า โดยคาดว่าปัญหาเศรษฐกิจโลกน่าจะมีการคลี่คลายในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจนในปี 2556 เนื่องจากในช่วงเดือนธันวาคมที่ผ่านมาเศรษฐกิจสหรัฐฯ เริ่มมีสัญญาณการปรับตัวที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าจะยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาทางการคลังหรือที่เรียกว่า Fiscal Cliff อยู่ แต่ปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยที่สามารถคลี่คลายได้จากการประนีประนอมทางการเมือง ดังนั้นผลกระทบของปัญหานี้จึงไม่น่าจะสูงเหมือนกับปัญหาหนี้สาธารณะในกลุ่มยูโรเมื่อปีที่แล้ว นอกจากนี้เมื่อเหตุการณ์ต่างๆ เริ่มคลี่คลาย คำสั่งซื้อที่เคอะหลอกลัวในครึ่งหลังของปี 2555 จะเริ่มปรับตัวขึ้นมา ซึ่งรูปแบบดังกล่าวคล้ายคลึงกับรูปแบบในปี 2552 ที่เรียกว่า “การปรับระดับสินค้าคงคลัง (Inventory Adjustment)”⁸ ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่ามูลค่าการค้าโลกในปี 2556 น่าจะขยายตัวสูงถึงร้อยละ 12.7

สำหรับสมมติฐานเกี่ยวกับการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่า การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและเพื่อการลงทุนของภาครัฐ (ณ ราคาคงที่) จะปรับเป็นร้อยละ 3.0 และ 13.6 ตามลำดับในปี 2556 โดยข้อสมมตินี้จะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการคาดการณ์จากหน่วยงานที่สำคัญของภาครัฐ ได้แก่ ธปท., สศค. และ สศช. เนื่องจากข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2555 ค่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐมีการขยายตัวร้อยละ 5.5 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยอัตราการขยายตัวในอดีตที่ร้อยละ 3.0-3.5 และเมื่อพิจารณารูปแบบการขยายตัวของรายจ่ายภาครัฐพบว่าเมื่อมีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในปีใดมักจะตามด้วยปีที่มีการขยายตัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ดังนั้น จึงคาดการณ์ว่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐในปี 2556 และ 2557 น่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 3.0 และ 3.8 ตามลำดับ สำหรับการลงทุนภาครัฐ คาดว่าในปี 2556 และ 2557 จะขยายตัวร้อยละ 13.6 และ 12.4 ซึ่งสูงกว่าปี 2555 ที่ขยายตัวร้อยละ 8.9 โดยข้อสมมติเกี่ยวกับการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่สูงนี้เป็นผลมาจากการดำเนินโครงการลงทุนของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น การก่อสร้างรถไฟฟ้ามหานคร รวมถึงโครงการที่คาดว่าจะเริ่มดำเนินการในปี 2556 อย่างไรก็ตาม อัตราการขยายตัวร้อยละ 13.6 นี้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ส่วนใหญ่ เนื่องจากโดยปกติการเบิกจ่ายและการดำเนินโครงการของภาครัฐมักจะมีความล่าช้ากว่าแผนงานที่วางไว้ ตลอดจนหลายโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนงาน ดังนั้น ข้อสมมติเกี่ยวกับการขยายตัวของการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐที่ใช้ในการพยากรณ์ของ NIDA Macro Forecast จึงต่ำกว่าหน่วยงานอื่นๆ

สำหรับข้อสมมติเกี่ยวกับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกคาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบจะปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2556 จากข้อมูล ณ วันที่ 2 มกราคม 2556 ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ที่ระดับ 106.8 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล โดยคาดการณ์ว่าในช่วงปลายปี 2556 ราคาน้ำมันจะปรับตัวเป็น 129 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล หรือปรับตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 เนื่องจากการปรับตัวตามความต้องการใช้น้ำมันที่น่าจะเพิ่มสูงขึ้น หากเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัว สำหรับดัชนีราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกคาดว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 โดยเป็นการปรับตัวต่อเนื่องจากช่วงไตรมาสที่ 4/2555

⁸ การปรับระดับสินค้าคงคลังในปี 2552 ภายหลังวิกฤตการเงินโลก มีผลให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2552 ปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจากปี 2551

ในด้านค่าจ้างแรงงานขึ้นต่ำกำหนดให้อยู่ที่ระดับ 300 บาทต่อวันตามประกาศของรัฐบาล และสุดท้าย อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินสหรัฐฯ กำหนดให้เพิ่มขึ้นจากระดับใกล้ร้อยละ 0.0 เป็นร้อยละ 1.0 ในครึ่งหลังของปี 2556 ถึงแม้ว่าการพยากรณ์ที่เผยแพร่โดยคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee – FOMC) จะแสดงถึงโอกาสในการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2557 เป็นต้นไป โดยโอกาสของการปรับขึ้นในปี 2556 มีน้อย แต่การกำหนดข้อสมมติให้มีการปรับขึ้นในครึ่งหลังของปี 2556 ของ NIDA Maco Forecast มีสาเหตุเนื่องมาจากต้องการใช้เป็นตัวแทนของการลดและยกเลิกมาตรการ Quantitative Easing (QE)⁹ ซึ่งเป็นนโยบายการเงินที่ดำเนินการผ่านการซื้อสินทรัพย์ในตลาดเงินของธนาคารกลาง โดยกลไกดังกล่าวไม่ได้รวมอยู่ในตัวแบบ NIDA Macro Model ดังนั้นการกำหนดข้อสมมติอัตราดอกเบี้ยของ FED ที่ปรับตัวสูงขึ้นจึงเป็นการสะท้อนนโยบายการเงินที่ตึงตัวเพิ่มขึ้นภายหลังจากการยกเลิกมาตรการ QE

9.2 แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556

NIDA Macro Model คาดว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 จะอยู่ที่ระดับร้อยละ 5.3 ซึ่งโดยรวมคาดว่าอัตราการขยายตัวจะลดลงจากในปี 2555 (ร้อยละ 6.4) เนื่องจากผลกระทบจากฐานที่ต่ำในปี 2554 จากเหตุการณ์อุทกภัยจะมีผลน้อยมากต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และนอกจากนี้การใช้จ่ายภายในประเทศของภาครัฐจะมีข้อจำกัดเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการผ่อนคลายนโยบายการคลังและนโยบายการเงินในระดับที่สูงในระหว่างปี 2555

อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ พบว่า ผลพยากรณ์โดย NIDA Macro Model คาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกับหน่วยงานอื่นๆ โดยผลการพยากรณ์ล่าสุดของ ธปท., สศช. และ สศค. คาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 ที่ร้อยละ 5.1, 5.0 และ 5.3 ตามลำดับ โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการคาดการณ์โดย NIDA Macro Model คือแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่น่าจะมีการคลี่คลายในทางดีขึ้นดังที่อธิบายในบทที่ 9.1 ดังนั้น ภายใต้สมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและมูลค่าการค้าโลกในปี 2556 ดังข้างต้นทำให้คาดการณ์ว่าการส่งออกและการนำเข้า (สินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่) ในปี 2556 จะขยายตัวร้อยละ 8.4 และ 10.4 ตามลำดับ ซึ่งตัวเลขการขยายตัวของการส่งออกนี้อยู่ในระดับที่สูงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.9 ในปี 2555 ส่วนการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในปี 2556 จะชะลอตัวลงแต่ยังคงอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในอดีตโดยคาดว่ากรบริโภคภาคเอกชนในปี 2556 จะขยายตัวร้อยละ 4.9 ซึ่งลดลงจากปี 2555 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.7 ส่วนการลงทุนภาคเอกชนในปี 2556 คาดว่าจะขยายตัวได้ในอัตราร้อยละ 10.1 ซึ่งลดลงจากร้อยละ 14.6 ในปี 2555

ดังนั้น ปัจจัยที่น่าจะเป็นตัวผลักดันสำคัญของเศรษฐกิจไทยในปี 2556 จึงอยู่ที่การส่งออกซึ่งมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูงในปัจจุบัน ดังนั้นในบทที่ 10.2 จะทำการวิเคราะห์ความ

⁹ จากรายงานล่าสุดของ FED คาดว่ามีโอกาสสูงที่จะมีการยกเลิกใช้มาตรการ QE ในช่วงครึ่งหลังของปี 2556

อ่อนไหวของการขยายตัวทางเศรษฐกิจเมื่อมูลค่าการค้าโลกขยายตัวมากกว่าที่คิด หรือหดตัวลงจากที่ประมาณการไว้

ตารางที่ 9.2 ค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทยปี 2556-2557 โดย NIDA Macro Model

NIDA MACRO FORECAST	2555	2556F	2557F
GDP Growth	6.4	5.3	5.2
Headline Inflation	3.0	2.9	2.6
Core Inflation	2.1	1.9	1.6
Exchange Rate (average)	31.1	30.6	30.2
RP1 (end of period)	2.75%	2.75%	2.75%
Private Consumption	6.7	4.9	3.8
Private Investment	14.6	10.1	10.8
Export Volume (good & services)	2.9	8.4	7.4
Import Volume (good & services)	6.2	10.4	8.6
Export Value (good: USD)	3.3	12.0	13.1
Import Volume (good: USD)	7.8	16.0	14.0

ที่มา: คำนวณจาก NIDA Macro Model

9.3 แนวโน้มเสถียรภาพเศรษฐกิจในปี 2556

ในปี 2556 คาดการณ์ว่าเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2555 โดย NIDA Macro Forecast พยากรณ์ว่าในปี 2556 อัตราเงินเฟ้อทั่วไป และเงินเฟ้อพื้นฐานจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 2.9 และ 1.9 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับปี 2555 และใกล้เคียงกับเป้าหมายเงินเฟ้อของธนาคารแห่งประเทศไทย¹⁰ อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่ระดับร้อยละ 1.9 ถือว่าอยู่ในระดับใกล้เคียงกับค่ากลางของช่วงเป้าหมายเงินเฟ้อพื้นฐานเล็กน้อย โดยคาดว่าแม้ว่าผลของการปรับขึ้นค่าจ้างแรงงานจะยังส่งผลอยู่ แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะน้อยกว่าในปี 2555 ที่ผ่านมา (อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2555 อยู่ที่ร้อยละ 2.1) นอกจากนี้ สาเหตุที่แรงกดดันเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ในระดับต่ำในปี 2556 นั้นเป็นผลเช่นเดียวกันกับที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2555 อยู่ในระดับต่ำกว่า

¹⁰ ปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยมีการประกาศอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายโดยอ้างอิงอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในช่วงระหว่างร้อยละ 0.5 – 3.0 และในปลายปี 2554 ธนาคารแห่งประเทศไทยเคยมีการวางแผนใช้การอ้างอิงอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายกับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงระหว่างร้อยละ 1.5 – 4.5 อย่างไรก็ตาม เป้าหมายดังกล่าวยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเป็นทางการในปัจจุบัน

ที่คาดการณ์ กล่าวคือผลของวิกฤตเศรษฐกิจหนี้สาธารณะกลุ่มยูโรส่งผลให้เกิดการชะลอตัวของการส่งออกและการชะลอตัวของเศรษฐกิจในประเทศต่างๆ โดยทั่วไป จึงส่งผลให้ระดับการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่ำกว่าระดับการเติบโตตามศักยภาพ ส่งผลให้แรงกดดันจากช่องว่างผลผลิตอยู่ในระดับที่ต่ำ โดยปี 2556 คาดว่าระดับการเติบโตจะใกล้เคียงกับระดับตามศักยภาพ ดังนั้นแรงกดดันเงินเฟ้อในปี 2556 จึงยังคงไม่สูงมาก

สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไป แรงกดดันเงินเฟ้อในช่วงครึ่งปีแรกจะมีน้อยเช่นกันเนื่องจากคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วงครึ่งแรกของปี 2556 จะยังไม่เพิ่มขึ้นเกิน 120 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล แต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบจะเพิ่มขึ้นเกินระดับ 120 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล (คาดว่าในช่วงปลายปีราคาน้ำมันดิบดูไบน่าจะปรับตัวขึ้นใกล้เคียงระดับ 130 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล) ดังนั้นหากพิจารณาเฉพาะไตรมาสที่ 4/2556 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะมีการปรับตัวสูงขึ้นและน่าจะสูงขึ้นต่อเนื่องไปยังปี 2557 ซึ่งคาดว่าจะมีอัตราเงินเฟ้อเกินร้อยละ 4.0 ได้ในไตรมาสที่ 2/2557 และ 3/2557 อย่างไรก็ตามหากราคาน้ำมันดิบดูไบเกิดการปรับตัวขึ้นเร็วกว่าที่คาดหมายจะส่งผลต่อแนวโน้มของเสถียรภาพเศรษฐกิจขึ้นได้ในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 ซึ่งการวิเคราะห์ผลกระทบจากสถานการณ์การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมันดิบดูไบในตลาดโลกจะกล่าวถึงในบทที่ 10.1

9.4 แนวโน้มดุลบัญชีเดินสะพัด และค่าเงินบาท

ค่าเงินบาทในช่วงไตรมาสที่ 1/2556 เคลื่อนไหวในระดับประมาณ 29.80 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งแข็งค่าขึ้นจากช่วงไตรมาสที่ 4/2555 (30.68 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) และหลังจากนั้นค่าเงินบาทน่าจะมีแนวโน้มอ่อนตัวลง โดยคาดการณ์ว่าในไตรมาสที่ 2, 3 และ 4 ค่าเงินบาทน่าจะอยู่ในระดับประมาณ 30.9, 31.1 และ 31.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ ทำให้โดยเฉลี่ยค่าเงินบาทตลอดปีจะอยู่ที่ประมาณ 30.6 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งการที่ค่าเงินบาทอ่อนค่านี้น่าจะมาจากการแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในตลาดการเงินโลกตามนโยบายการเงินสหรัฐฯ ที่น่าจะมีการลดมาตรการผ่อนคลายทางการเงินลงเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามจากแนวโน้มค่าเงินดอลลาร์ในปี 2555 ที่มีลักษณะผันผวนสูง ดังนั้นจึงคาดว่าในปี 2556 ค่าเงินบาทน่าจะมีค่าผันผวนสูงเช่นกัน โดยบทที่ 10.3 จะวิเคราะห์ความอ่อนไหวจากความผันผวนของค่าเงินบาทที่อาจปรับตัวสูงหรือต่ำกว่าที่คาดไว้

สำหรับแนวโน้มของดุลบัญชีเดินสะพัดซึ่งในปี 2555 เกินดุลประมาณร้อยละ 07 ของ GDP เนื่องจากผลจากการขยายตัวของมูลค่าการค้าโลกในปี 2556 จะทำให้การส่งออกปรับตัวดีขึ้น โดยคาดว่ามูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐฯ มีโอกาสขยายตัวร้อยละ 12 แต่เนื่องจากมูลค่าการนำเข้ามีแนวโน้มขยายตัวสูงเช่นเดียวกัน (คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 16) ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2556 จะเกินดุลเพิ่มขึ้นจากปี 2555 โดยคาดว่าปี 2556 ดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลประมาณร้อยละ 2.2 ของ GDP

9.5 แนวโน้มนโยบายการเงิน-การคลัง

ดังที่กล่าวถึงในส่วนข้อสมมติของปัจจัยภายนอก คาดว่าการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการบริโภคและเพื่อการลงทุน (ณ ราคาคงที่) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 และ 13.6 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่ไม่สามารถรักษาระดับที่สูงต่อเนื่องกันทุกปีได้ ในปี 2556 ใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการลงทุนจะมีบทบาทสูงขึ้นเนื่องจากการเลื่อนโครงการลงทุนภาครัฐหลายโครงการมาจากปี 2555 แต่เนื่องจากขนาดของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีขนาดใหญ่กว่าการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนมาก ดังนั้น ผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมของการลงทุนในระยะสั้นจึงน้อยกว่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

สำหรับนโยบายการเงินในปี 2556 มีแนวโน้มทรงตัว เนื่องจากแรงกดดันเงินเฟ้อมีไม่มากและอัตราเงินเฟ้อทั้งอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ใกล้เคียงกับเป้าหมายเงินเฟ้อของธนาคารแห่งประเทศไทยทำให้ความจำเป็นในการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายการเงินมีไม่มาก นอกจากนี้เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของ GDP ในปี 2556 ซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับระดับตามศักยภาพทำให้ความจำเป็นในการลดหรือเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในช่วงนี้มีไม่มากเช่นกัน ดังนั้น จึงมีโอกาสสูงที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินจะคงตัวอยู่ในระดับเดิมตลอดช่วงปี 2556

อย่างไรก็ตาม ช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 จะเริ่มมีสัญญาณของการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเนื่องจากแรงกดดันเงินเฟ้อจะเริ่มเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ถึงปี 2557 อย่างไรก็ตาม คาดว่าการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยจะมีโอกาสเกิดขึ้นในต้นปี 2557 มากกว่าปลายปี 2556 ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่น่าจับตามองเพราะการตัดสินใจเชิงนโยบายการเงินในปี 2556 จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในปี 2557 อย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 10

การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ที่มีผลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2556

ในการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคในแต่ละครั้งผลการพยากรณ์ที่ได้นอกจากจะขึ้นอยู่กับตัวแบบที่ใช้แล้ว ยังขึ้นอยู่กับข้อสมมติเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกในระบบในอนาคตอีกด้วย ดังนั้น หลายหน่วยงานจึงมีการนำเสนอผลการพยากรณ์ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับความอ่อนไหวของทิศทางเศรษฐกิจมหภาคต่อปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่สำคัญในช่วงนั้น

เพื่อประเมินความอ่อนไหวของผลการพยากรณ์ต่อปัจจัยเสี่ยงต่างๆ การศึกษาในบทนี้จะคำนวณผลการพยากรณ์ภายใต้ข้อสมมติเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกที่แตกต่างจากในบทที่ 9 ซึ่งข้อสมมติที่กำหนดจะสะท้อนสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก และผลการพยากรณ์ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับผลการพยากรณ์ภายใต้ข้อสมมติหลักซึ่งแสดงในบทที่ 9 โดยสถานการณ์ที่พิจารณาในการศึกษานี้จะประกอบด้วย (1) สถานการณ์การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกอย่างรวดเร็ว (2) สถานการณ์ที่มูลค่าการค้าโลกที่เพิ่มขึ้นสูงหรือต่ำกว่าประมาณการ และ (3) ผลจากการปรับตัวแข็งค่าขึ้นหรืออ่อนค่าลงของเงินบาทมากกว่าที่คาดการณ์ซึ่งสถานการณ์ทั้งสามถือเป็นปัจจัยสำคัญในการทดสอบความอ่อนไหวของแนวโน้มเศรษฐกิจในปี 2556 ดังที่กล่าวถึงในบทที่ 9 ซึ่งผลการวิเคราะห์ความอ่อนไหวจากสถานการณ์ต่างๆ แสดงได้ดังต่อไปนี้

10.1 สถานการณ์การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

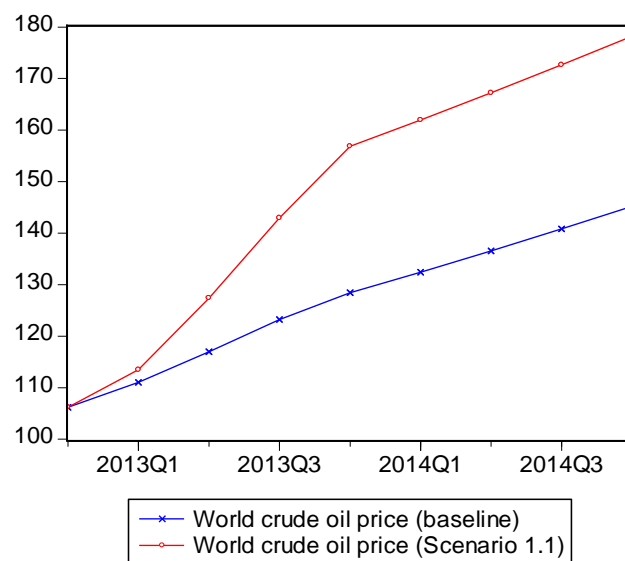
จากผลการพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจในปี 2556 คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานซึ่งเป็นปัจจัยที่แสดงถึงเสถียรภาพเศรษฐกิจจะเคลื่อนไหวที่อัตราร้อยละ 2.9 และ 1.9 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในกรอบเป้าหมายของธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ผลการพยากรณ์ดังกล่าวตั้งอยู่บนข้อสมมติว่าราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2556 อยู่ที่ ณ ระดับ 119.8 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล และราคาน้ำมันดิบ ณ สิ้นปีอยู่ที่ 128.8 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลหรือปรับตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 ซึ่งข้อสมมตินี้เป็นการปรับตัวตามความต้องการใช้น้ำมันที่น่าจะเพิ่มสูงขึ้นหากเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัว

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ลักษณะการเคลื่อนไหวของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีความผันผวนสูงและได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น ปัญหาการเมืองในตะวันออกกลาง หรือการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ดังนั้นเพื่อประเมินโอกาสที่จะเกิดปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจเนื่องจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมันดิบในปี 2556 ในบทนี้จะทำการจำลองสถานการณ์โดยกำหนดให้ราคาน้ำมันดิบดูไบปรับตัวขึ้นเป็น 115, 120, 135 และ 150 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลในไตรมาสที่ 1 ถึง 4 หรือเฉลี่ย 130 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลในปี 2556 ซึ่งสูงกว่าในกรณีพื้นฐานโดยการเพิ่มขึ้นของข้อสมมติราคาน้ำมันดิบใน

สถานการณ์นี้เทียบกับข้อสมมติราคาน้ำมันดิบในกรณีพื้นฐานแสดงได้ในรูปที่ 10.1 ส่วนผลการพยากรณ์เศรษฐกิจในกรณีนี้เทียบกับผลการพยากรณ์ในกรณีพื้นฐานแสดงได้ดังตารางที่ 10.1

จากตารางที่ 10.1 ผลของการปรับเพิ่มราคาน้ำมันดิบดูไบที่มากกว่าคาดการณ์จะส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้ร้อยละ 2.9 และ 1.9 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 3.3 และ 2.0 ตามลำดับ แต่ถึงแม้ว่าอัตราเงินเฟ้ออาจมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นมากได้ในปี 2556 จากความอ่อนไหวของราคาน้ำมันในตลาดโลก แต่จากผลการจำลองสถานการณ์จะพบว่าโอกาสที่จะเกิดปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจที่สะท้อนผ่านการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อที่สูงกว่ากรอบเป้าหมายของธนาคารแห่งประเทศไทยจะมีย่อยมากในปี 2556 ดังนั้น จึงคาดว่าโอกาสของปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินโดยเฉพาะในช่วงสามไตรมาสแรกของปี 2556 จะไม่เกิดขึ้นทำให้ผลของราคาน้ำมันดิบจะมีผลน้อยมากต่ออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 ดังนั้นค่าพยากรณ์องค์ประกอบด้านอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2556 จึงแทบจะไม่แตกต่างจากกรณีพื้นฐาน

รูปที่ 10.1 ราคาน้ำมันดิบดูไบภายใต้กรณีพื้นฐาน (Baseline Scenario) และภายใต้สถานการณ์ที่ 1
ราคาน้ำมันดิบดูไบปรับตัวสูงกว่าที่คาดการณ์

หมายเหตุ: - ราคาน้ำมันดิบดูไบไปกรณีพื้นฐาน (Baseline Case) มาจากการประเมินโดยคณะผู้วิจัยภายใต้สมมติฐานว่ามีการปรับขึ้นราคาน้ำมันอย่างปกติตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

- ราคาน้ำมันดิบดูไบไปกรณีสถานการณ์ที่ 1 (Scenario 1) มาจากการประเมินโดยคณะผู้วิจัยภายใต้สมมติฐานว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีการปรับขึ้นอย่างรวดเร็วจากปัจจัยด้านอุปทานอื่นๆ เช่น ปัญหาการเหมืองในตะวันออกกลาง

ตารางที่ 10.1 ผลการประเมินสถานการณ์เกี่ยวกับราคาน้ำมันดิบดูไบเทียบกับกรณีพื้นฐาน

Scenario: Dubai Crude Oil Price	Baseline		Scenario 1
	2555	2556F	2556F
GDP Growth	6.4	5.3	5.1
Private Consumption	6.7	4.9	4.6
Private Investment	14.6	10.0	9.1
Export (Total in real term)	2.9	8.4	8.4
Import (Total in real term)	6.2	10.4	10.1
Headline Inflation	3.0	2.9	3.3
Core Inflation	2.1	1.9	2.0
Crude Oil Price (average)	108.6	119.9	135.2

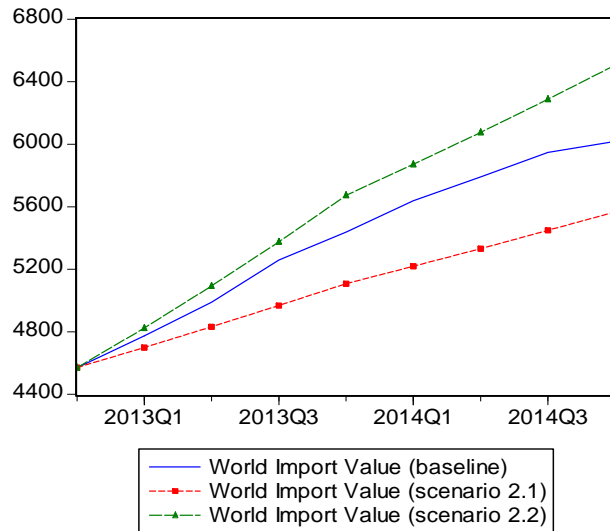
ที่มา: จากการคำนวณ โดยตัวแบบ NIDAMacro Model

อย่างไรก็ตามจากการพยากรณ์ที่ได้ในปี 2557 จะพบว่ามีโอกาสสูงที่หากราคาน้ำมันมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะส่งผลต่อแนวโน้มเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2557 ที่อาจสูงถึงร้อยละ 5 โดยการเพิ่มขึ้นจะเริ่มเห็นได้ในไตรมาสที่ 4/2556 ดังนั้น การขึ้นดอกเบี้ยนโยบายการเงินน่าจะเริ่มเกิดขึ้นในไตรมาสที่ 3-4 ของปี 2556 ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่ควรจับตามองในปี 2556 หากราคาน้ำมันดิบมีการปรับตัวสูงกว่าที่คาดการณ์อย่างต่อเนื่อง

10.2 ผลกระทบจากมูลค่าการค้าโลกที่เพิ่มขึ้นสูงหรือต่ำกว่าประมาณการ

การวิเคราะห์ในสถานการณ์ที่ 2 นี้จะกำหนดให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 ขยายตัวน้อยกว่ากรณีพื้นฐาน (สถานการณ์ 2.1) และมากกว่ากรณีพื้นฐาน (สถานการณ์ 2.2) จากบทที่ 9 ข้อสมมุติเกี่ยวกับการขยายตัวของการค้าโลกในปี 2556 อยู่ที่ร้อยละ 12.7 ในปี 2556 ซึ่งอ้างอิงจากอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วงปี 2548-2554 (ไม่รวมปี 2552) โดยในสถานการณ์ 2.1 และ 2.2 จะกำหนดให้อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าโลกอยู่ที่ร้อยละ 12 และ 20 ตามลำดับ โดยแนวโน้มการค้าโลกตามสถานการณ์สมมุตินี้เทียบกับกรณีพื้นฐาน แสดงได้ดังรูปที่ 10.2 และผลการพยากรณ์ภายใต้สถานการณ์เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์นี้แสดงได้ในตารางที่ 10.2 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 10.2 มูลค่าการนำเข้ารวมของโลก ภายใต้กรณีพื้นฐาน (Base Case) และภายใต้สถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ 2.1) และสถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ 2.2)

หมายเหตุ: - มูลค่าการนำเข้ารวมของโลกกรณีพื้นฐาน (Base Case) มาจากการประเมิน โดยคณะผู้วิจัยภายใต้สมมติฐานว่าภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2556 มีการฟื้นตัวโดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 16.6
 - มูลค่าการนำเข้ารวมของโลกมาจากการประเมิน โดยคณะผู้วิจัยภายใต้สมมติฐานว่าภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2556 มีการฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์โดยมีการขยายตัวในอัตราร้อยละ 12 (Scenario 2.1) และมีการฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 20 (Scenario 2.2)

ตารางที่ 10.2 ผลการประเมินสถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์เทียบกับกรณีพื้นฐาน

Scenario: Dubai Crude Oil Price	Baseline		Scenario 1	Scenario 2
	2555	2556F	2556F	2556F
GDP Growth	6.4	5.3	3.9	6.1
Private Consumption	6.7	4.9	4.2	5.3
Private Investment	14.6	10.0	7.9	11.2
Export (Total in real term)	2.9	8.4	5.3	10.3
Import (Total in real term)	6.2	10.4	7.5	12.0
Headline Inflation	3.0	2.9	2.9	2.9
Core Inflation	2.1	1.9	1.9	1.9
World Import value	-0.3	12.7	8.0	15.5

ที่มา: จากการคำนวณโดยตัวแบบ NIDA Macro Model

หมายเหตุ: มูลค่าการนำเข้าโลกขยายตัวในอัตราร้อยละ 16.6, 12.0 และ 20.0 สำหรับกรณีพื้นฐาน กรณี 2.1 และ 2.2 ตามลำดับ

จากตารางที่ 10.2 พบว่าหากภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2556 พื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ 2.1) จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยชะลอตัวจากกรณีพื้นฐานอย่างชัดเจน โดยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะลดลงเป็นร้อยละ 5.3 ในปี 2556 ซึ่งเป็นผลจากลดลงของปริมาณการส่งออกจากร้อยละ 8.4 เป็นร้อยละ 5.3 ส่วนการนำเข้าปรับตัวลงเช่นกันจากร้อยละ 10.4 เป็นร้อยละ 7.5 ในปี 2556 เช่นเดียวกับการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนที่จะหดตัวลงกว่าที่คาดการณ์ กล่าวคือมูลค่าการบริโภคและการลงทุนในปี 2556 จะลดลงจากอัตราร้อยละ 4.9 และ 10.0 เป็นร้อยละ 4.2 และ 7.9 ตามลำดับ

ส่วนในสถานการณ์ที่ 2.2 หากภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2556 พื้นตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวเพิ่มขึ้นจากกรณีพื้นฐานอย่างชัดเจนเช่นเดียวกัน โดยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.1 ในปี 2556 ซึ่งเป็นผลจากเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกเป็นร้อยละ 10.3 ส่วนการนำเข้าปรับตัวเพิ่มขึ้นเช่นกันเป็นร้อยละ 12.8 ในปี 2556 ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนที่จะหดตัวลงกว่าที่คาดการณ์ กล่าวคือมูลค่าการบริโภคและการลงทุนในปี 2556 จะเพิ่มขึ้นจากอัตราร้อยละ 4.9 และ 10.0 เป็นร้อยละ 5.3 และ 11.2 ตามลำดับ

จากผลการจำลองสถานการณ์เศรษฐกิจโลกนี้ พบว่าการส่งออกของประเทศไทยมีความอ่อนไหวต่อมูลค่าการนำเข้าของโลกในระดับที่สูง และผลจากการส่งออกมีผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยโดยรวมมาก เพราะการส่งออกเป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมด ทำให้เศรษฐกิจไทยที่ผ่านมามีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจโลกมาก นอกจากนี้ในส่วนของ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน ก็พบว่ามีความอ่อนไหวต่อการส่งออกและภาวะเศรษฐกิจโลกเช่นเดียวกัน ดังนั้น ปัจจัยเกี่ยวกับทิศทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจากปัญหาวิกฤตการเงินในสหรัฐฯ และวิกฤตหนี้สาธารณะในยุโรปจึงเป็นปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญและจับตาการเปลี่ยนแปลงปี 2556 อย่างใกล้ชิด

10.3 ผลกระทบจากการปรับตัวแข็งค่าขึ้นหรืออ่อนค่าลงของเงินบาทมากกว่าที่คาดการณ์

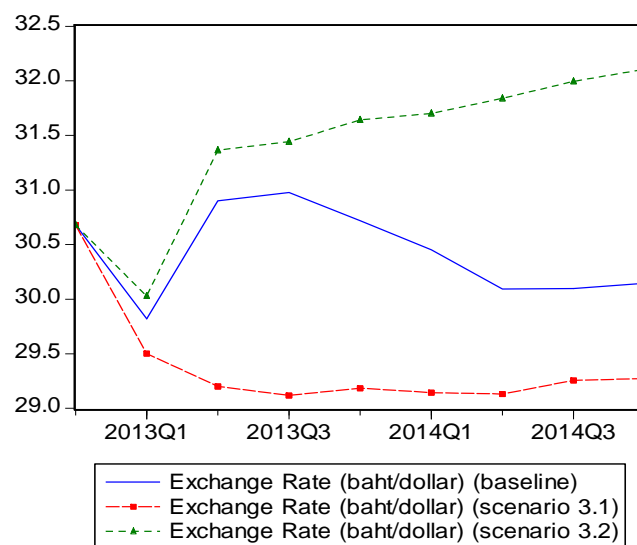
การพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจของตัวแบบ NIDA Macro Model การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะถูกกำหนดโดย อัตราดอกเบี้ยโดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา และการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ ตามสมการ (B.31) ในภาคผนวกที่ 1

ซึ่งผลการพยากรณ์ในบทที่ 9 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ) จะปรับตัวอ่อนค่าลงเป็น 30.6 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2556 โดยเฉลี่ยทั้งปี และในไตรมาสสุดท้ายจะอ่อนค่าลงเป็น 31.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ค่าเงินบาทเป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีการเคลื่อนไหวมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ของตลาดการเงินเกี่ยวกับแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต โดยการคาดการณ์นี้อาจเกิดจากปัจจัยภายนอกอื่นๆ ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในตัวแบบ เช่น แนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เช่น ค่าเงินยูโร หรือค่าเงินเยน ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจโลกและนโยบายการเงินในประเทศเศรษฐกิจที่สำคัญทั้งญี่ปุ่น จีน ยุโรป และสหรัฐฯ ซึ่งผลจากการแข็งค่าขึ้นหรืออ่อนค่าลงของอัตรา

แลกเปลี่ยนฯ จะส่งผลต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ ผ่านมูลค่าการนำเข้าและส่งออกสินค้าและบริการ การลงทุนของภาคเอกชน การปรับตัวของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน พลังงานและอาหารสด¹¹

ดังนั้น การจำลองสถานการณ์การแข็งค่าขึ้นของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จึงจัดทำขึ้นโดยการกำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อเงินเหรียญสหรัฐฯ เป็นตัวแปรภายนอกระบบ และสมมติให้ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2556 ปรับตัวแข็งค่าขึ้นเป็น 29.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และอยู่ที่ระดับ 29.1-29.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 (สถานการณ์ที่ 3.1) นอกจากนี้จะพิจารณาสถานการณ์ที่ค่าเงินบาทปรับตัวอ่อนค่าลงกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ที่ 3.2) ซึ่งสมมติให้ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2556 ปรับตัวอ่อนค่าลงเป็น 31.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และอยู่ที่ระดับ 31.6 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ซึ่งแนวโน้มค่าเงินบาทภายใต้สถานการณ์ที่ 3.1 และ 3.2 นี้เมื่อเทียบกับกรณีพื้นฐาน และผลการพยากรณ์ที่ได้ในแต่ละกรณีแสดงได้ในรูปที่ 10.3 และตารางที่ 10.3 ตามลำดับ

รูปที่ 10.3 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) ภายใต้กรณีพื้นฐาน (Base Case) และภายใต้สถานการณ์ที่ค่าเงินบาทแข็งขึ้นกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ 3.1) และอ่อนค่าลงกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ที่ 3.2)

หมายเหตุ: - ค่าเงินบาทกรณีพื้นฐาน (Base Case) มาจากการจำลองข้อมูลโดยตัวแบบ

- ค่าเงินบาทกรณีสถานการณ์ (Scenario) มาจากการสมมติโดยการประเมินของคณะผู้วิจัยภายใต้สถานการณ์ที่ค่าเงินบาทได้รับอิทธิพลจากการคาดการณ์ค่าเงินทำให้แข็งค่าขึ้นกว่าหรืออ่อนค่าลงจากที่คำนวณโดยตัวแบบ

¹¹ ดูแผนภาพในภาคผนวกที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนฯ กับตัวแปรอื่น ๆ ในระบบภายใต้ตัวแบบ เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ตารางที่ 10.3 ผลการประเมินสถานการณ์ที่ค่าเงินบาทอ่อนค่าลง (สถานการณ์ 3.1) และแข็งค่าขึ้นกว่าที่คาดการณ์เทียบกับกรณีพื้นฐาน

Scenario: Dubai Crude Oil Price	Baseline		Scenario 1	Scenario 2
	2555	2556F	2556F	2556F
GDP Growth	6.4	5.3	4.6	5.5
Private Consumption	6.7	4.9	4.6	5.0
Private Investment	14.6	10.0	11.3	9.7
Export (Total in real term)	2.9	8.4	7.1	8.9
Import (Total in real term)	6.2	10.4	9.9	10.6
Headline Inflation	3.0	2.9	2.7	3.0
Core Inflation	2.1	1.9	1.8	1.9
Foreign Exchange Rate (Baht/us dollar) Average	31.1	30.6	29.3	31.9

ที่มา: จากการคำนวณ โดยตัวแบบ NIDA Macro Model

จากตารางที่ 10.3 ผลจากการแข็งค่าขึ้นของเงินบาทจากที่คาดการณ์ในกรณีพื้นฐานตามสถานการณ์ที่ 3.1 จะส่งผลให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2556 ปรับตัวลดลงจากที่เดิมพยากรณ์ไว้ร้อยละ 5.3 มาอยู่ระดับร้อยละ 4.6 ส่วนอัตราเงินเฟ้อจะปรับตัวไม่มากโดยคาดว่าจะปรับตัวลดลงเป็นร้อยละ 2.7 และ 1.8 สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานตามลำดับในปี 2556 โดยตัวแปรที่มีการตอบสนองต่อค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นมากที่สุดได้แก่ การส่งออกและการนำเข้า โดยปริมาณการส่งออกและปริมาณการนำเข้าสินค้า-บริการรวมจะลดลงจากร้อยละ 8.4 และ 10.4 เป็นร้อยละ 7.1 และ 9.9 ตามลำดับ ในขณะที่การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในปี 2556 จากเดิมพยากรณ์ ณ ร้อยละ 4.9 (การบริโภคภาคเอกชน) และ 10.0 (การลงทุนภาคเอกชน) ในกรณีพื้นฐานเป็นร้อยละ 4.6 และ 11.3 ตามลำดับ ในสถานการณ์ที่ 3.1

ในขณะที่ในสถานการณ์ที่ 3.2 การอ่อนค่าลงของเงินบาทที่มากกว่าที่คาดการณ์จะส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.5 ในปี 2556 ส่วนอัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงจากระดับเดิมมากนักทั้งอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน ส่วนตัวแปรอื่นๆ จะพบว่าการส่งออก การนำเข้า การบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนภาคเอกชน จะปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.9, 10.6, 5.0 และ 9.7 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบผลจากความอ่อนไหวของมูลค่าการค้าโลก (สถานการณ์ที่ 2) และความอ่อนไหวของค่าเงินบาท (สถานการณ์ที่ 3) พบว่าลักษณะการส่งผลกระทบจะคล้ายคลึงกันคือจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกและปริมาณการนำเข้าเป็นสำคัญ โดยผลจากมูลค่าการค้าโลกจะส่งผลต่อการส่งออกในขนาดที่สูงกว่าการเปลี่ยนแปลงในค่าเงินทำให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมปัจจัยด้านการค้าโลกจะมีผลต่อความอ่อนไหวของการ

ขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 มากกว่า แต่การเปลี่ยนแปลงในค่าเงินบาทจะส่งผลกระทบต่อปัจจัยอื่นๆ ด้านอุปสงค์ในประเทศได้แก่ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนสูงกว่า และส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อมากกว่าผลของมูลค่าการการค้าโลก

บทที่ 11

สรุปผลการศึกษา

การพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค การประเมินปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจ และการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจมหภาคทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจจากสาธารณชน โดยทั่วไปที่ผ่านมาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้มีการจัดทำและพัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค ดังนั้น โครงการนี้จึงใช้ตัวแบบที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคอย่างต่อเนื่องและเผยแพร่ผลการพยากรณ์สู่สาธารณชนผ่านช่องทางต่างๆ

ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคที่ใช้ในการศึกษานี้มีการพัฒนาและปรับปรุงต่อเนื่องจากตัวแบบที่สร้างขึ้นในปี 2550 โดยข้อมูล ที่ใช้ในตัวแบบ NIDA Macro Model ในการศึกษา นี้ ประกอบด้วยตัวแปรทั้งสิ้น 85 ตัวแปร โดยเป็นตัวแปรภายใน (Endogeneous Variables) จำนวน 76 ตัวแปร และตัวแปรภายนอก (Exogeneous Variables) จำนวน 9 ตัวแปร และมีสมการทั้งสิ้น 76 สมการ โดยเป็นสมการพฤติกรรม (Behavior Equations) 52 สมการ และสมการเอกลักษณ์ (Identities) 24 สมการ

ซึ่งผลการพยากรณ์ที่ได้สามารถบอกทิศทางและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยตลอดจนวิเคราะห์ผลของปัจจัยต่างๆ ที่สำคัญในปี 2555 ทั้งผลของปัญหาอุทกภัยในปี 2554 ผลของปัญหาวิกฤตหนี้สาธารณะในยุโรป และประเมินผลของนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยเศรษฐกิจในปี 2555 ขยายตัวร้อยละ 6.4 โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนจากการดำเนินนโยบายการคลังและนโยบายการเงินในลักษณะผ่อนคลาย นอกจากนี้พบว่า นโยบายการคลังมีผลต่อเศรษฐกิจในปี 2555-2556 ในขนาดที่มากกว่านโยบายการเงิน ส่วนผลจากวิกฤตหนี้สาธารณะในยุโรปและปัญหาอุทกภัยมีผลให้มูลค่าการส่งออกในปี 2555 ปรับตัวลดลงมากกว่าที่คาดการณ์ โดยปริมาณการส่งออกจะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.9 ในปี 2555

เมื่อพิจารณาความคลาดเคลื่อนของผลการพยากรณ์ของตัวแบบพบว่าจากผลการพยากรณ์ตัวแปรที่สำคัญ 11 ตัวแปรของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความแม่นยำใกล้เคียงกับค่าพยากรณ์ของ ธปท., สศค. และ สศช. ในตัวแปรที่สำคัญๆ ส่วนใหญ่ได้แก่ อัตราการขยายตัวของ GDP อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน และการบริโภคภาคเอกชน ทั้งในการพิจารณาความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ทั้งปี 2555 และในการพิจารณาค่าพยากรณ์ล่วงหน้ารายไตรมาส ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์ของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และข้อมูลเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ตัวแปรต่างๆ นี้จะนำมาใช้ในการปรับปรุงตัวแบบในการศึกษาระยะต่อไป

สำหรับปี 2556 คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะเริ่มฟื้นตัวซึ่งจะส่งผลให้การส่งออกกลับมาขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าปี 2555 โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกในปี 2556 จะขยายตัวในอัตราร้อยละ 10.6 อย่างไรก็ตาม คาดว่าการใช้จ่ายภาครัฐรวมในปี 2556 จะชะลอตัวลงเล็กน้อยจากปี 2555 เช่นเดียวกับการบริโภคและการลงทุน

ภาคเอกชนที่น่าจะชะลอตัวลงเช่นกัน ทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 น่าจะอยู่ที่อัตราร้อยละ 5.2

โดยปัจจัยอ่อนไหวทางเศรษฐกิจที่สำคัญในปี 2556 จะประกอบด้วยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกซึ่งหากมีการปรับตัวขึ้นสูงกว่าที่คาดการณ์จะมีผลต่อเสถียรภาพของอัตราเงินเฟ้อได้ นอกจากนี้ผลของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้ารวมของโลก และผลจากค่าเงินบาท ถือเป็นอีก 2 ปัจจัยที่ควรจับตาดูในปี 2556 เนื่องจากมีผลสำคัญต่อแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

บรรณานุกรม

ณัฐพงศ์ ทองภักดีและคณะ (2555), “โครงการศึกษาประเด็นด้านการบริหารเศรษฐกิจมหภาคในระยะยาว” รายงานวิจัย เสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554), รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: ตุลาคม 2554.

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2555), รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: มกราคม 2555.

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2555), รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: พฤษภาคม 2555.

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2555), รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: กรกฎาคม 2555.

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2555), รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ: ตุลาคม 2555.

วุฒิเทพ อินทปัญญาหา ราเชนทร์ ชินทยารังสรรค์ และยุทธนา เศรษฐูปราโมทย์ “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยระยะที่ 2 เพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค” รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2553.

ราเชนทร์ ชินทยารังสรรค์ และคณะ (2550) “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย” รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555), *ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ทั้งปี 2554 และแนวโน้มปี 2555*.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555), *ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 1 และแนวโน้มปี 2555*.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555), *ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 2 และแนวโน้มปี 2555*.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555), *ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 3 และแนวโน้มปี 2555 – 2556*.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2555), *เอกสารประกอบการแถลงข่าวแนวโน้มเศรษฐกิจไทย ธันวาคม 2554*.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2555), *เอกสารประกอบการแถลงข่าวแนวโน้มเศรษฐกิจไทย มีนาคม 2555*.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2555), *เอกสารประกอบการแถลงข่าวแนวโน้มเศรษฐกิจไทย มิถุนายน 2555*.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2555), *เอกสารประกอบการแถลงข่าวแนวโน้มเศรษฐกิจไทย กันยายน 2555*.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2555), *เอกสารประกอบการแถลงข่าวแนวโน้มเศรษฐกิจไทย ธันวาคม 2555*.

Chuenchoksan, Sra, Don Nakornthab and SurachTanboon (2008). “Uncertainty in the Estimation of Potential Output and Implications for the Conduct of Monetary Policy”, Paper presented at the Annual BOT symposium.

Sethapramote, Y. (2010), “The Impact of the Global Financial Crisis on Thailand: Transmission Channels and Policy Responses,” paper presented at the International Conference on Tackling the Financial Crisis in East and Southeast Asia: Assessing Policies and Impacts, University of Hong Kong.